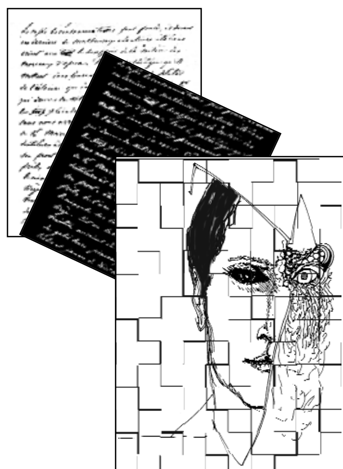
FLORENTIN SMARANDACHE

În doi timpi și trei mișcări

EDITURA PERPESSICIUS
BUCUREȘTI - 2002

FLORENTIN SMARANDACHE

ÎN DOI TIMPI ȘI TREI MIȘCĂRI

EDITURA PERPESSICIUS
BUCUREȘTI - 2002

S.C. **PERPESSICIUS** S.R.L.
EDITURA PERPESSICIUS
B-dul Theodor Pallady, Nr. 14, București
Tel. **021.348.52.18**
E-mail: **perpessicius_ro@yahoo.com**
paradox_ro@hotmail.com

FLORENTIN SMARANDACHE
University of New Mexico, Department of Mathematics,
Gallup, NM 87301, USA.
smarand@unm.edu
http://www.gallup.unm.edu/~smarandache/
tel. (505) 726-1720 (home), (505) 863-7647 (office)
fax (505) 863-7532 (Attn. Dr. Smarandache)

CONSILIER EDITURĂ: PROF. DR. **MARCEL CRIHANĂ**
Lector carte: **SORINA CRIHANĂ-DASCĂLU**
Design și DTP: **MIRCEA DASCĂLU**
Culegere text: **MIHAELA TUDOR**
Corectura aparține autorului

ISBN: 973-8477-05-0

Tiparul executat la **SEMNE**
Apărut: 2002

FLORENTIN SMARANDACHE

ÎN DOI TIMPI ȘI TREI MIȘCĂRI

- AFURISISME -

EDITURA PERPESSICIUS
BUCUREȘTI - 2002

DE AMORUL ARTEI

Notații spontane, transcrise de pe caiete vechi de acum 20 de ani, când porneam spre poezie cu pasiune timidă ca spre o femeie inaccesibilă. Sintagme, butade, adnotări, locuțiuni (substantivale, verbale, adjectivale etc.), clișee idiomatice, construcții regionale, arhaice, idei/gânduri răzlețe, cugetări scurte, șabloane de limbă, zicături, afurisenii - in majoritate culese din folclor, altele extrase din lecturi diverse.
Ordinea: fără ordine!
Căutam metafora care să-nflorească în poezie, și scrisul plastic, sculptural, idea tridimensională.
Purtam veșnic în buzunar o hârtie împăturită și-o mină de pix ca să nu-mi scape nici o idee, oricât de subțire, ori vreo șuetă, străfulgerând prin minte.
Așa am compus primele poeme publicate în volumul „Formule pentru spirit" (1981), fiindcă ele urmau niște algoritmi de creație. Și-aș fi putut să scriu, în acest fel, la infinit!
Dar simțeam nevoia să fiu într-o permanentă schimbare.
De la literatura cu metafore frumoase, plesnind ca niște ghiocei sub pojghița de zăpadă, la literatura experimentală și avangarda cu program, la studii statistice în lirică, ori la definirea unor specii noi lirice (distihul paradoxist, distihul tautologic, distihul dual etc.), apoi piese de teatru combinaționale, ori proze multistilistice.

AUTORUL

AȘA ȘI PE DINCOLO...

Haideți să vă introduc în Laboratorul meu de Creație, laborator care în realitate nu există. Este doar virtual. Realitatea din imaginație.

Am început relativ târziu să scriu versuri, după o încercare nereușită pe când eram în clasa a doua la Școala din Bălcești, și o aveam învățătoare pe D-na Mișcoci Elena. Atunci, apăreau careuri de rebus în revista pentru copii „Luminița", editată la București. Și-am trimis și eu o grilă-răspuns completată corect, și tare m-am mirat când am primit o felicitare din partea redacției! Pe urmă, ce mi-am zis, hai să le trimit și o poezie, despre elevii silitori etcaetera. Am pus-o în plic, și după-aceea am arătat-o Doamnei. Din clasa întâi mă remarcasem la matematică, prin rapiditatea calculelor și prin inventivitate. Stăteam în prima bancă fiindcă eram mic, și mama o rugase pe învătătoare să mă pună acolo. Mai târziu, mă auto-mutasem în spate, ca să mai discut, să mă joc și să nu mă vadă învățătoarea. Stăteam cu amicul Diculescu (Costică), Victor îi zicea Nagâț. Costică provenea dintr-o familie numeroasă, taică-său făcuse cu prima nevastă șase copii, iar cu a doua încă trei — dintre care Costică era cel mai mare. Lângă Chesa, vecin de casă, și marele fotbalist al clasei. El mă băga pe mine la meci în echipă, fundaș dreapta, eu îi arătam la matematică - îl lăsam să copieze la lucrări, dar și tema pentru acasă. Mai era în față Oțet, în stânga Lițoiu, în fundul clasei Sabău, cel mai vlăjgan și de temut din clasă. Fete erau cam jumătate, și unele frumoaseee... Mihaela

strălucea, fiica lui Nea Pinelu, funcționar la CEC în comună, și toți băiețeii muream după ea! (Mai târziu, săraca, avea să moară în mijlocul vieții, la 43 de ani, de cancer la piele, pe care-l contractase într-o vară la mare, deși bărbatul ei, care-o însoțise în concediu, nu pățise nimic, lăsând un copil de vreo nouă anișori, Alin, orfan...) Când Mihaela îmi zâmbea vreodată, eram două zile la rând fericit!

Dacă „tovarășa" se-ntâmpla să plece undeva, punea pe unul dintre noi să întocmească listă cu cei care nu stau la locurile lor sau fac gălăgie. Ei, bine, pe mine mă scriau „Zmarandache", și-atunci făceam pe necunoscătorul că nu sunt eu acela: pe mine nu mă cheamă cu „Z". Întotdeauna aritmetica îmi părea un fel de educație fizică, deoarece nu învățam nimic. Înțelegeam totul din clasă, și mă chiar miram că avem manuale. La ce mai erau necesare când profesorul explica exact?

Și, revenind la prima-mi poezioară, Doamna Mișcoci mi-a spus că nu e bună, că eu am aptitudini pentru partea științifică. Versificația și cuvintele încrucișate să le las baltă! Drept e că nu prea aveam tragere de inimă la limba română, așterneam pe hârtie creații puerile fiindcă ni se cereau la compunere sau gramatică. De rebus, totuși, nu m-am putut lăsa - ca unul care nu se poate opri de fumat! Simțeam o anumită dulceață în „șmecheriile" acelea cu litere: permutate, încorsetate prin pătrățele sau dreptunghiuri ca la șah, cu mistere și forțe ascunse de atracție. La liceu am ajuns chiar redactor al revistei „Năzuințe", răspunzând de rubrica enigmistică.

Odată, la muzică, m-a pus pe mine să dirijez clasa. (Eu eram silitor la carte, dar foarte sfios.) Să ies în față. Și dădeam eu

mecanic din mâini, cu câte două degete, arătător și mijlociu, lipite strâns. Timid. Și-mi venea să mă duc la veceu, dar mi-era rușine ca să spun... Și-atunci am făcut pe mine... Îmi curgea țuroiul pe picior... Tocmai suna de recreație, iar Doamna m-a trimis afară... Câteva săptămâni mai târziu un alt coleg, Nistor, îmi repeta gestul!

Țin minte la abecedar, în clasa întâi, citeam o lecție „Mama lui Florin”, și mustăceam eu... Învățam litera „Z”, și silabiseam «mama lui Florin este muncitoare la uzină», cum ne educau pe atunci... În carte era o poză frumoasă, cu fulgi mari de zăpadă, care-mi plăcea, și-mi trezea ceva nostalgie, visare...
Tata nu se ocupa niciodată de mine. Decât, într-o zi, a capturat niște brabeți, cu ligheanul în curte, presăra iarna boabe de porumb sub el, și-l ținea întredeschis, rezemat de-un băț legat cu sfoară. Apoi a înnodat brabeții de picioare, vreo zece, cu ață, și îi zvârlea să zboare prin bucătărie. De se-mpleticeau între ei, cădeau, se zbăteau din aripi, ca un adevărat circ. Mă-ntorceam de la școală seara, cu ghiozdanu-n spate, și tata mă-ntâlni la monument în centru și-mi zise:
- Florine, prinsăi niște brabeți, și-i băgai în cufărul de mălai. Să vezi când le dai drumul să zboare prin casă.
El avea grijă de pahar... Niciodată n-a știut ce școli am urmat, pe unde erau, niciodată n-a venit să mă vadă. Dar mama era foc. Că să-nvăț bine de tot, că eu sunt deștept, că să nu mă întreacă al lu' Bâlă (fiul securistului), a lu' Călugăru ori Calangiu (polițiștii din sat). Eu, fiu de țărani. Am trăit într-o atmosferă de competiție permanentă, încordare chiar, ce avea să-mi prindă bine pe urmă, în lupta cu mine însumi și cu tot norodul, și mai ales în lupta cu viața

prin lagăre și în special în exil peste ocean... Prima învățătoare, Doamna Bălașa, la ședințele cu părinții îi băga numai pe-ăștia în seamă, le spunea să-și învețe odraslele lecția înainte ca să știe să răspundă etc. Mama venea necăjită, complexată cumva... dar ambițioasă, așa cum am știut-o dintotdeauna.
În clasa a șaptea mergeam la două olimpiade, de literatură (și încasam un loc doi, nesperat, deși nu știu să fi fost vreun participant nepremiat!, cu o compunere în proză intitulată „De la fereastra vagonului") și de matematică (unde mă clasam pe primul loc, singur, cu 19 puncte din 20 posibile, pe toată comuna; Domn Bălașa mă scotea în fața careului, iar eu foarte demn; rezolvasem exercițiul cu fracții supraetajate).
Mai adolescent, mă simțeam complexat de oraș, înfricoșat de trafic, invidios că nu mă născusem în mediul urban. Mă calificam în faze finale la olimpiadele de matematică și mergeam la București, dar eram handicapat de liceul umanist pe care-l urmam, trebuind să recuperez de unul singur diferența față de secția reală.

Expresiile următoare sunt culese de pe când am pornit-o într-ale scrisului, începând cu 1978. Mi-am format prostul obicei, repet, să port la mine, în orice moment, o foaie și un pix ca să-mi notez ideile spontane care-mi vin. În tren, privind pe geam, mi se-«nfierbântă» imaginația, dar mai ales în avion, traversând Atlanticul, stau cu caietul de ciorne pe spătarul scaunului visând, visând cu ochii deschiși...
Le încorporam în poeme aceste metafore, le șlefuiam cât de bine prin sufletul meu, recitindu-le-n gând. Așa mi-a ieșit din ghioace prima plachetă de poeme „Formule pentru spirit", pe care am semnat-o Ovidiu Florentin, mă ispiteam eu de la marele poet latin

exilat la Pontul Euxin, ă-hă-hăăă...
Mi-era rușine să pun numele-mi adevărat, fiindcă prietenii mă știau de matematician.
- Ți-ai ascuns numele pe prima copertă, râdea de mine un fost coleg de liceu pedagogic, Matei, poet și el, ba încă mai utopic decât fragilul de mine, dar pe coperta din spate ți-ai pus... poza!

Tata zicea că scriu cu poreclă, și de ce nu pun „Smarandache”, fiindcă e nume frumos (și nu prea des). Nu știu ce găsea frumos în el, dar mi s-a părut normal că: ăsta mă cheamă, ăsta iscălesc! Cred că n-a răsfoit nici o singură dată vreo carte de-a mea, măcar așa, din curiozitate. Alături de el așez pe nevastă-ma, și rudele ei, care disprețuiau orice tipăritură de-a mea, chiar înainte de-a fi scris-o. Au citit, totuși, dintr-o suflare, jurnalu-mi american, deoarece îi interesa emigrarea, documentarul.

Nu există vreo inter-conecție între aproape-aforismele următoare, sau, dacă vreți, paradoxist, singura asemănare este că nu-i nici o asemănare!
Așadar, dintre aceste șiraguri lirice pescuiam câteva - după inspirație, și pe o anumită temă, le asamblam într-o unitate semantică formând o strofă, pe urmă unitățile într-un poem (metaforic, nițel simbolic). La fel am scris „Exercițiile poetice”, „Sentimentele fabricate în laborator” - fiecare titlu vorbea de la sine. Până m-am plictisit, și-am decis să schimb stilul.

APROAPE AFORISME

◆La început a fost sfârșitul!

◆În doi peri.

◆La o aruncătură de băț.

◆Ce mai tura-vura!

◆Nu sunteți voi Dumnezeii Americii.

◆Credeai că pictează, nu scrie, așa de plastic povestea.

◆Mulțumesc pentru descurajări.

◆În casa asta ascultă părinții de copii.

◆Orice mare personalitate este un pic egoistă.

◆Nici pe mine nu mă dau banii afară din casă.

◆Deși l-aș roade-n dinți de ură.

◆Trenul fără stații.

◆Față de alții tu ești un mizilic.

◆Nu mă luați cu vraja și... gata! Mai lăsați-mi timp să respir.

◆Dacă vorbiți serios, vă bateți joc de mine.
Dacă nu vorbiți serios, vă bateți și mai rău joc de mine!

◆Unui scriitoraș:
Dacă n-are ce face, scrie. Dar culmea-i că pretinde să fie și citit!

◆Sau tocmai asta e legătura: că nu au nici o legătură.

◆Oare este posibil să nu ai dușmani?

◆Haideți să cântăm cu toantele!

◆Traducere-n doi peri!

◆În ruptul capului.

◆M-am gândit s-o pun.

◆Au tăiat-o în Grecia.

◆O pica ceva la zar?

◆Ce mare deșteptăciune zace-n ei?!

◆Dă-i-l, mă, și lui, că nu ți-l mănâncă.

◆A nu face binele care se așteaptă de la tine, înseamnă a face rău.

◆A-i căuta în coarne.

◆Trebuie să-mi traduc singur lucrările, și-apoi să ies cu ele la interval.

◆Un filozof când se dă filozof nu e filozof. Ideile filozofice țâșnesc de obicei spontan, astfel - dacă încerci să le colorezi apar stridente.

(O. Paler, „Cele zece porunci ale «înțelepciunii»")

◆Decât vegetez.

◆Mamaa meaa, ce fă-cuuuși!

◆Și voi sunteți sălbaticii sălbaticilor?

◆La culcuș găină
Că ți-e gușa plină.

◆N-am venit eu câine surd la vânătoare!

◆- Sidu, țâcă mic.
- Ba nu, țâcă mare.

◆Să căutăm adevărul: zise un elefant către furnică, și căprioară, și capră!

◆Și fugeaaa de-i ajungeau picioarele-n șezut.

◆Conștiința datoriei neîmplinite.

◆Se face luntre și punte ca să rezolve cazul.

◆S-a crucit!

◆Nu am clipe de odihnă de la Dumnezeu!

◆Știe el pentru noi toți, deci nu mai e nevoie ca noi să știm.

◆Nicăieri nu-i dreptate.

◆Trăiam din sărăcie.

◆Dumnezeu să facă precum dorește. Fiindcă dacă eu vreau ceva, cu siguranță că se întâmplă invers.

◆M-au înjurat mulți, și-am înghițit în sec. Acum nu mai suport, și-așa nu mai am nimic de pierdut.

◆Se uită numai în spinarea mea, să le fac pe toate.

◆Să vagabondez cu mintea.

◆Tinerețea se numără în momente de fericire și groază.

◆Pușcăria te mănâncă.

◆Se ținea de om ca scaiul de oaie.

◆Stătu aci ca porcul pe paie.

◆Fug toți de el.

◆Prostia se plătește.

◆E mai ușor să critici, decât să faci.

◆Haiku-ri șlefuite ca mărgelele.

◆Până o s-apuc pământul de la ei, mă fac eu pământ...

◆Când sunt obosit, îmi crește barba mai repede.

◆Mă zbat în deșert.

◆Simetria îți dă un sens magic, mistic.

◆Prima condiție a unui pictor, ca să ajungă celebru, este să moară. Opera, odată încheiată, începe judecata de apoi a ei.

◆E-așa de bună, că-ți vine s-o mănânci din ochi.

◆Picturile mele de duminică (într-o nuanță tradițională, folclorică, românească).

◆Boier Mihai mănâncă din pat cu ochii la desene animate.

◆De-i punea pe roate.

◆E băiat bun, președinte de colectivă!

◆Am pierdut timpul împreună.

◆Am mai prins puțin cheag financiar.

◆Răspuns la o scrisoare neprimită.

◆E o companie de nota zece.

◆Lumea se duce la serviciu să ia bani, nu ca să muncească!

◆Acest păcălici de George.

◆Nu ești bun de carte, copil rău!

◆Eu nu mă cunosc pe mine, dacă nu-i cunosc pe ei.

◆Nu poți să stai decât în capul meu!

◆A reușit să formeze un popor de dobitoci.

◆Nu e o meserie după care să mă dau în vânt.

◆Fuga fuge de voi.

◆Tu ești cel mai bălțat!

◆D-ta te descurci... cu capul dumitale...

◆Dacă nu-i înșeli tu, te-nșeală ei. Adică ești: în legitimă apărare!

◆Dacă nu-i omori tu, te omoară ei.

◆Occidentul ne-a așteptat cu porțile închise.

◆Te poți considera scriitor când poți trăi din scrierile mele, până atunci ești amator.

◆Cam tras de păr jurnalul meu în ultimele luni.

◆Poți să cazi în groapă de nu te mai scoli.

◆Circulația ștrangulată de un accident. Mașini oprite...

◆Mă mănâncă podul palmei.

◆Politicienii sunt falși reprezentanți ai poporului.

◆Explică-mi așa, mai băbește.

◆Te lasă inima să-ți părăsești copiii?

◆Sunt atât de multe lucruri pe lumea asta, și-o să mor fără să le fi cunoscut pe toate.

◆Dacă arăți cumva că nu-ți convine regimul, îți bagă imediat pumnu-n gură că...

◆Unii se bat, și alții câștigă.

◆Asta a fost odată ca-n povești, acuma gata, s-a sfârșit.

◆Cu pardonul omori omul.

◆Să-nvețe să se descurce singur, nu să-l duc eu de mână peste tot.

◆Nici eu nu găsesc banii ăștia pe drum!

◆Rău îmi pare de el, dar și de mine mi se rupe inima!

◆Prost, mă, de dă cu bâta-n baltă.

◆Nu-i o luptă pentru adevăr, ci o luptă pentru putere.

◆Mai bine sărac și curat.

◆Ceva care mă apasă pe creier.

◆Jurnalul ăsta mai mult l-am trăit decât l-am scris.

◆Îmi dau cuvântul!

◆Nici eu n-o să fiu ușă de biserică.

◆Credea că vine aici și gata, îi pune pe-ăștia-n fund!

◆Conducătorii, de orice fel, sunt în general urâți de popor.

◆N-o să mă apuc eu acum să plâng pe umărul lui.

◆N-ai ce-alege din ei.

◆Eu gândesc cu creionul în mână.

◆O pereche de ciorapi desperecheată: unul de-o modă, altul de altă modă.

◆Poate cădea pe mâinile cui nu trebuie.

◆Fii ceea ce ești, nu încerca să arăți diferit.

◆Pentru bani joacă și ursul.

◆Îl ține nevasta din scurt.

◆Ardem ca șoarecii.

◆Pe unde mă duce viața.

◆Îi spui să nu.

◆Rămași muți de admirație!

◆Brânza comună pute urât [proverb unguresc].

◆Doi oameni dacă rămân pe pământ, unul va vrea să aibă mai mult decât celălalt.

◆De obicei românii nu se înghit între ei în exil.

◆Nu trebuie să te uiți în gura lor ce zic.

◆Am momente când vreau să fiu trist.

◆Aduni bani cu lopata pe stradă aici în SUA, așa cred unii.

◆Eu fac poezie în bătaie de joc.

◆Umblă cu minciuni (estice și vestice)!

◆Acești străini care, chipurile, ne vor nouă „binele”! Ha, ha, ha, râd și curcile!!

◆De curiozități literare!

◆Subiecte care pot leza mințile slabe.

◆Să ne mai vedem, când o vedea orbul Brăila!

◆Pe femei nu le mulțumești niciodată.

◆Un amator care lucrează cu mult profesionalism.

◆În capul meu se sparg toate oalele.

◆Nici dracu nu mai cumpără case acum.

◆Un om bun, pâinea lui Dumnezeu.

◆Există scriitori celebri, și scriitori celebrizați.

◆Îi bagă morcovu-n fund, de nu i se mai văd nici frunzele!

◆Am obosit gândind.

◆Prâslea cel Voinic = Ultimul cartuș pe țeava puștii!

◆Mi-ar fi picat obrazul de rușine!

◆Puțin din fiecare înseamnă nimic din toate.

◆Au văzut că le cauți între coarne, și de-aia sunt așa de răsfățați.

◆Te dă afară când nu gândești.

◆Ne întâlnim când ne vedem.

◆O curte de-aia strâmtă; n-ai loc să te-nvârtești.
Dacă pui trei cactuși calci peste ei.

◆Mă duc la război
Împușc unu, doi...
Și dacă te-mpușcă el pe tine?
Ooo, păi, da' ce-are cu mine?!

◆Pentru a ajunge la organizare trebuie să treci prin dezorganizare.

◆Voi deveni celebru, ori celibatar.

◆Îi bagă-n buzunar pe mulți ingineri.

◆Caii sunt animale elegante.

◆Eu nu construiesc case, construiesc idei.

◆Să nu mă scoată din mână.

◆Te corconești prea mult până începi o treabă.

◆A trecut ca tărâța prin apă.

◆Numai din necazuri se naște fericirea.

◆Să mă culc la picioarele lui ca să-mi dea drumul?

◆Nemțoaicele-s băloase.

◆N-a mârlit-o bine!

◆Stau pe șezutul meu, nu depind de altul.

◆Trăiește și el pe sub picioarele altora.

◆Scriu greu, încet, poticnit, pentru ca cititorii să citească repede, fără a lăsa cartea din mână.

◆Să le-nchid gura.

◆Când dușmanul îți dă cadouri nu-i de-a bună.

◆Să nu privești niciodată în urmă.

◆Precum te-ai duce la piață, ceri ouă și ți se dau castraveți!

◆Scriitor cu bătaie lungă (prozator).

◆Măcar să faci praf, dacă nu faci gălăgie.

◆Mă jur pe ce n-am mai sfânt.

◆Mie-n sută.

◆Florin și Ely = copii cu copii.

◆Să te-nveți minte.

◆Tu te uiți în gură la ei și crezi toate minciunile ieșite din pâlnia lor?!

◆Eu scriu împotriva tuturor.

◆Banii nu prea mă scot afară din casă.

◆Nu trebuie ca dușmanul să-ți cunoască mutările.

◆În vreme ce Domnul Bou de Nicolae...

◆Are o nevastăăă... nici nu-i trece pe dinainte.

◆Căutam ceva și nu știam ce caut.

◆Am băgat bine la cap.

◆Joacă musca pe perete
Și e gata ca să fete.

Și o făta la Crăciun
Când e laptele mai bun.
Și o făta la Ispas
Când e laptele mai gras.

◆Ești un om imparțial atunci când dai voie să se scrie împotriva ta, fără să te superi.

◆Îți strâmbă-n nas.

◆Unii fac poezie la-ntâmplare.

◆Mașina m-așteaptă ca o vacă parcată afară.

◆Scrisă cu inima, cu sângele, cu suferința lui.

◆Nu mi-a zis nimeni „dă-te mai încolo", de ce să mint.

◆Îi merge la inimă.

◆N-am avut timp, am scris jurnalul acesta printre picături.

◆Dar a răspuns fair play.

◆Te mănâncă-n fund? N-ai astâmpăr. Nu vrei deloc să te potolești?!

◆Au luat-o mulți peste nas, și nu s-au învățat minte.

◆Pot sta eu în limbă-n fața lui și tot nu înțelege.

◆Dacă aude nevasta mea, îmi pune părul pe bigudiuri!

◆El se crede, îți dai seama, cine știe ce Făt-Frumos.

◆Nu mă-ncălzește cu nimic.

◆Le sclipesc ochii de bucurie.

◆Nu pricep de ce or fi așa bătuți în cap!

◆Da' de unde!

◆O carte ca un bibelou.

◆Ca să pot plânge în liniște înmormântarea mea.

◆Ia, mă, să văd cine e ăsta!

◆Mă uitam și eu ca prostul!

◆L-a luat pe „nu știu” în brațe.

◆Se cunoaște mână de bărbat în casă!

◆Te unge pe suflet când îl citești.

◆Ne lovim unul de altul.

◆Du-te domne, lasă-mă să trăiesc liniștit!

◆Eminescul sufletelor noastre.

◆Nu știu ce bălmăjau acolo.

◆Să mor, să nu mă scol de la masă dacă mint!

◆Mi se bate ochiul de rău.

◆L-am prins cu mâța-n sac.

◆Dacă-ți povestesc ce-a fost la nuntă la Bibică, scrii un roman!

◆E un limbaj mai nesărat, dar cartea e scrisă din suflet.

◆Așa le-am căzut noi dragi?
Ne-au avut la inimă?
Dracu crede!

◆Cum o fi sufletul lui acum!

◆Parcă poți să te cufuri în pofta omului?!

◆Proză se scrie mult mai greu decât poezie.

◆Idei damblagite.

◆Nu știi de unde sare iepurele.

◆Să nu-l scurt-circuităm pe D-l Popa.

◆Al dracu, și-i spususesem că nu mă interesează politica!

◆Și-acum ultima bombă...

◆X avea impresii prea roz despre America. Zic, „Doamne, nu e chiar așa!”

◆Primul care-a scos capul...

◆Să stai numai de poponeața ei.

◆Se sforțează din toți boșogii.

◆Merge ca focul!

◆Un bun dușman.

◆Nu că m-aș topi eu după răspunsul ei!

◆Hai la masă, că ți-atârnăm lingurile de gât!

◆Mi-ar fi necaz dacă cineva mi-ar imita stilul în scris.

◆Poliglot, dar câteodată am impresia că nu mai vorbesc corect nici o limbă.

◆Ăsta e plin de bani.

◆Uite prostul!

◆Să depășiți tot ce se poate depăși.

◆Eu n-aveam ce mânca, să mă bată Dumnezeu dacă mint, iar voi îmi cereați să vă trimit medicamente, bani, pachete din lagăr.

◆Vai, tată, zice Ely...

◆Își bagă nasul pe unde nu trebuie.

◆Nu prea ai tu mutră de om însurat.

◆Curios nevoie mare!
și curios nevoie n-are!

◆I-a spulberat mirajul.

◆Nu-s ei proști degeaba!

◆Un reviriment.

◆Ce gură se făcea atunci pe

România!

◆Parcă mi-e necaz pe munca mea degeaba!

◆Îmi aprind singur paie-n cap.

◆Bă, s-o lase mai moale.

◆Achitară mamă coinără franc...

◆Nu chirti
Că te ia Raman Ghioldi!

◆Intelectualistă poetă.

◆Critic de suflare scurtă, precum un poet - nu prozator.

◆Ca de-a găselnița.

◆Organism multistatal, ca o caracatiță.

◆Tras la patru ace!

◆Să te dai de-a berbeleacul.

◆Fără menajamente.

◆Fură ca-n codru!

◆Din respect pentru neadevăr.

◆Nu bag mâna-n foc pentru el.

◆E mai ușor să contești, decât să aprobi.

◆Să-i arunce în obraz vorbe urâte.

◆Fericirea trece prin stomac.

◆Vrei tu întotdeauna să ai ultimul cuvânt.

◆Oamenii zic DA, însă fac NU.

◆Dacă și cu parcă se jucau în barcă.

◆Mașina silențioasă.

◆Ascuns după perdea.

◆Vine noul șef și aduce mătura cu el.

◆Nu vreau să-mi aud vorbe.

◆A zis c-o jumătat' de gură.

◆Ceva haleală ai?

◆Niște oameni sanchii, posaci.

◆Asta-i politica: să vorbești respectos, să-i spui cuvinte politicoase, unui om pe care-ți vine să-l strângi de gât!

◆Ați trăit cu sânge acele clipe.

◆Nu vreau să fiu o pacoste nimănui.

◆Nici frumoasă de dus la Hollywood nu e!

◆Asfaltul frige ca plita.

◆O grămadă de bani!

◆Că te și duci tu pe la procese!

◆Eu-s cal bătrân de-acum, încercat prin multe. Ce, vând ei castraveți la grădinar!

◆Să crezi tu că găsești nevastă care să stea la dispoziția ta cu cracii în sus!

◆Din cauza vitezei!

◆Nu mă mai freca la cap!

◆Tensiunea e peste 200!

◆Ce am pe inimă, am și în creier.

◆Maică-sa e scorpie.

◆Acuma, dacă ai o sculă bună... îți mai vine să conduci.

◆Nu scriu, nu mă bag!

◆Ce e-n gușă și-n căpușă!

◆- Sorry!
- Sorii lu' tac-to!

◆Suntem la picioarele, făcând voile și nevoile, Occidentului.

◆De asta ne cade nouă acum!

◆N-am văzut nici unul mai de doamne-ajută!

◆Sunt sătul eu de minciunile mele, ca să le mai aud și pe ale altora!!

◆Vrea s-o țină doar pentru bucătărie, pat și-ngrijit copii. La cratiță cu alte cuvinte.

◆Multă pită amară am mâncat prin exil.

◆Că explodează casa!

◆La fiecare om viața e scrisă pe față.

◆Când șușotești pe-afară.

◆Ele fac față cu spatele!

◆Urla Parisul.

◆Și-au dat în petec!

◆Prostie involuntară.

◆De-acum zic: asta nu-i treabă curată!

◆Ai impresia că l-ai apucat pe Dumnezeu de un picior.

◆Mulțam, bade!

◆De sta mâța-n coadă!

◆Din piatră seacă să poți scoate diamante.

◆Nu mă interesează, Doamne, dar nu mă interesează.

◆Moșul vrea să țină pasul cu mine.

◆În vremea lui Ceaușescu tremurau izmenele pe ei de frică.

◆Așa o fi, că prea zici cu foc.

◆Trebuia să am dreptul să scriu și-mpotriva Papei de la

Roma, și-mpotriva lui Dumnezeu că mi-a dat o soartă nenorocită.

◆Dar ce, te joci cu te-ncurci?

◆Libertate, libertate însă dacă faci ca noi, dacă nu... punem ciomagul pe tine!

◆Că le vezi cum îți etalează burlanele?

◆Să dea Dumnezeu să mor, dacă am deschis gura să zic ceva!

◆Fii pe pace!

◆Trebuie să fii născut pentru așa ceva!

◆La pomul lăudat.

◆Cam pe-acolo mă-nvârt și eu.

◆Să fim cinstiți față de noi înșine.

◆Vă rog să-mi spuneți deschis, ca să știu cum stau lucrurile.

◆Își dau un petec!

◆Înjura Nea Vasile de curgeau fulgii.

◆A se tupili.

◆Să pună parul pe ei, să nu permită să ne calce-n picioare!

◆Nici nu vreau să mă gândesc!

◆Îngâmfații dracu!

◆Plătești apă de te spargi (în deșert).

◆Pe ăștia nu pot să-i văd în fața ochilor!

◆Refutare = a respinge, a combate [dar până când?].

◆Că se văd și ei în oglindă că sunt urâți ca dracii, dar n-au ce face!

◆Că-mi sare-n cap maică-sa.

◆Nu valorează nici cât o ceapă degerată.

◆Să deschidem bine ochii și mintea.

◆N-am făcut nici o brânză.

◆Femei cu gabarit depășit.

◆Fezabil.

◆Se mănâncă între ei.

◆Sunt niște prețuri de te doare capul!

◆I-a lăsat proști.

◆Jurnal zgârcit.

◆Bate apa-n piuă.

◆O ține una și bună.

◆Cap de neamț!

◆Pe unii, când îi citești, ți se poticnește limba-n gât.

◆Li s-a băgat în cap că ei sunt cei mai cei mai.

◆Nu vreau să-mi aprind paie-n cap.

◆Să răspundem cu aceeași monedă.

◆Trebuie să-l iei de mână ca pe copilul ăl mic și să-i arăți. Că ăsta nu știe.

◆Să nu mă mișc de la masă dacă mint!

◆Îmi răcesc gura de pomană.

◆Un străin e tot un străin.

◆Iau notițe.

◆Țipau oamenii prin lagăre că nu pot emigra.

◆Dracul, când n-are de lucru, își face.

◆Numai cine n-a vrut n-a mințit în declarația de azil politic!

◆Bei, dar nu-ți bei mințile!

◆Fac mare gargară în lume.

◆Când cineva povestește o carte sau un film, i-a distrus tot misterul.

◆Cea, n-auzi! Cea, Joano!

◆Ar fi vrut să prindă și el o muiere, s-o jumoale de pene.

◆Un oltean deștept foc. Dat dracu!

◆Un literat încăpățânat.

◆S-o dăm dracu de politică și să fim contradictorii în artă.

◆Pune suflet în tot ce faci.

◆Să nu critici aia, ferite-ar sfântul.

◆Altă morofoseală de limbă.

◆Să fii capabil să-ți măsori progresul și regresul.

◆Sunt mâncat de ei până-n vârful călcâielor.

◆Îi face praf ori face praf?

◆Mi-a făcut capul calendar.

◆Ți-ai dat seama că n-o duc pe roze.

◆De la barabulă la Bulă.

◆Nu fi răsculat dar nici supus.

◆- Ce vrei să fac?
- Să te plictisești.

◆Pionieratul veteranilor.

◆Organizarea organizării.

◆Problematica lipsei de probleme.

◆Prospețimea vechiturilor.

◆Ducă-se pe apa sâmbetei!

◆Trebuie să recupereze recuperarea pierdută.

◆Povestea o poezie.

◆Vă rog să faceți gălăgie.

◆Ne-a lăsat cu inima friptă...

◆Să clasăm tot ce nu se poate clasa.

◆Să emancipăm femeia ca să fie și ea la fel de exploatată.

◆Geniala cădere.

◆O tradiție netradițională.

◆Structură nestructurată.

◆Un experimentalism teoretic, un teorism experimental.

◆Aceste legi invariante, această ordine naturală reprezintă Dumnezeul.

◆Stabil în instabilitatea sa.

◆Ia uite ce grasă e, când te-oi înnoda în ea.

◆Experiența experiențelor.

◆Aventuri neaventuroase.

◆Chestiuni de neprincipiu.

◆Cu buba ei între picioare.

◆O meditație despre meditații.

◆Autobiografie nebiografică.

◆Un roman pasager care va rămâne.

◆Originile originii.

◆O lucidă și clară luptă de luciditate.

◆Vigilență inconștientă.

◆Istoria istoriei.

◆Hotărârea celor nehotărâți.

◆Colonialism necolonial.

◆Posedă o vastă experiență la lucrurile neexperimentale.

◆El a trecut din clasa a cincea tot în clasa a cincea.

◆Să reglăm un cont fără să ținem cont de nimic.

◆Combinații de combinații sunt în Univers.

◆Brutalizează finețea noastră.

◆Cu o răutate senzuală.

◆Inginer la vaci sau la câmp.

◆Ca opera deschisă a lui Eco s-o-nchidă-ntre coperți.

◆Consecvent în inconsecvența sa.

◆Merg împotriva curentului.

◆Un politician apolitic.

◆Fondul formei.

◆Eu sunt fiul unui mort.

◆A rezista rezistenței.

◆Scurt și necuprinzător.

◆Hai mai încet, omule!

◆Înscenări neînscenate.

◆N-am mai văzut smântână din hăle potopuri.

◆A căutat mult, dar a găsit prost.

◆Sunt împrejurări în viață când nu e rău să faci rău.

◆O vampă care se vaietă să nu fie violată (până la urmă se violează ea singură).

◆Copiii sunt pietrele care atârnă de călcâiele mamelor.

◆Nevasta e gâtul care sucește

capul familiei.

◆Mentalitatea celor fără mentalitate.

◆Portret al portretelor.

◆Comportament(almente).

◆Experimentări experimentale.

◆Dușmanii ne sunt devotați.

◆Pretenții nepretinse.

◆Recompense pedepsite.

◆Diferit de cei diferiți.

◆Profunzimea superficialilor, sau superficialitatea profunzimii.

◆Prin meandrele liniarității.

◆Păcălindu-l pe Păcală.

◆Operă cu valoare literară, dar fără valoare etică.

◆Am alergie la alergii.

◆Mitul ateilor.

◆Crimă împotriva crimelor.

◆Pentru incultura ta generală.

◆Perversitate neperversă.

◆Vă rog să nu vă supărați puțin.

◆Scrieți poezii din care să nu se înțeleagă nimic cu putință.

◆Proces tehnologic teatral.

◆Precursor al precursorilor.

◆Setea de sete.

◆Spectacol ieșit din necomun.

◆Ciclu neciclic.

◆Se distinge prin obișnuință.

◆Să suporți fără să știi pentru ce.

◆Marele om de anticultură.

◆Meditație nefilozofică.

◆Un orgolios fără orgoliu.

◆Noroc că nu ne prețuiește.

◆În gară la casa de bilete: Vă rog, dați-mi și mie un bilet la vagonul restaurant.

◆Când stai la coadă înaintezi câte un pic, mergi, dar noi nu avansăm deloc, noi stăm, stăm.

◆Hai să nu facem curat, hai să facem murdărie.

◆Încerc să încerc.

◆Să nu pată, ce pățim noi, nici dușmanii dușmanilor noștri.

◆Agresiune împotriva agresorilor.

◆Parodie a parodiilor.

◆Dau măsură măsurii.

◆Bagă la ghiozdan.

◆Contribuția atribuției de stat.

◆Mi-aș fi dat viața pentru el (dacă aș fi fost mort).

◆Laitmotivul laitmotivelor.

◆În literatură au chemare toți nechemații.

◆Există o limită a limitelor răbdării.

◆Penel rebel.

◆Protest împotriva protestelor.

◆Îmbolnăvit de grandomanie.

◆Pictura picturilor.

◆Schimbarea la față a dosului.

◆Materia este de origine divină.
Divinul este imaterial.
Deci, materia este imaterială...

◆Traumatism politic.

◆Tradiția nontradiției.

◆O tehnică netehnicistă.

◆Sursa surselor.

◆Material pentru materiale.

◆Cușcă a sa însuși.

◆N-ai cui să dai bună ziua, că nu merită nimeni binețea asta.

◆Poeții sunt niște scântei care cum se aprind se și sting.

◆Ce-i al său e pus deoparte în traista altuia.

◆Îți miroase gura ca o ladă de gunoi.

◆Se așezară ele acolo moț în față.

◆Pe D-l Florin să-l văd cât e pe dinafară.

◆Tulbura tulburarea.

◆A exclude excluderea.

◆Obișnuit cu obișnuința.

◆Încântat de încântare.

◆Aliniat cu nealiniații.

◆Executarea execuției.

◆A se îndrăgosti de dragoste.

◆Să se abțină de la abținere.

◆În plata Domnului.

◆Îmi cunosc lungul nasului: patru centimetri.

◆Pe drumul spinos al gloriei.

◆Uneori sunt buni și dușmanii la ceva.

◆Crezând în nemurirea sufletului nu poți să omori pe nimeni.

◆Sacrificarea sacrificărilor.

◆Dezbatere liberă despre nelibertate.

◆Demolarea ruinelor.

◆Obsesia unei lupte de obsesii.

◆Extra - extraliterați.

◆Programare neprogramată.

◆Propagandă nepropagandistică.

◆Asalt al asaltului moral.

◆Refuz să mor sau să concep că aș putea muri vreodată.

◆Arhivă a arhivelor.

◆Raportul dintre proză și proză în roman.

◆Filozofi neînțelepți.

◆A răsufla repede, pe nerăsuflate.

◆S-a exprimat în favoarea defavorizării lui X.

◆Orice om tânăr e frumos, chiar dacă e urât, pe când bătrân...

◆Propedeutica propedeuticii.

◆În orice face, presară ură.

◆Mă îndoiesc de faptul că el se îndoiește.

◆A crede în nonvaloarea ta.

◆A domni nedomnia.

◆Să luptăm împotriva prietenilor noștri!

◆Elevii sunt îndrumați să nu învețe.

◆Un important pas fără vreo importanță.

◆Acolo, unde X nu a reușit, Y a eșuat.

◆Grozav de grozav.

◆Rolul rolului.

◆Observație a observației.

◆Timpul probabil este improbabil.

◆Încântarea încântărilor.

◆Preaînjosite prinț.

◆Să ne potrivească într-un moment nepotrivit.

◆Defectul calităților extreme.

◆Exploatarea omului de către animal.

◆Intuiția abstractului.

◆O carte porno, fără a fi totuși porno.

◆Vrea să nu-mi ia locul.

◆A da formă inestetică esteticului.

◆Personalitate impersonală.

◆Sistem nesistematic.

◆Același stil diferit.

◆Licență... politică.

◆Erudit în incultura sa.

◆Influențează neinfluențabil.

◆Face tot ce e imposibil.

◆Împătimită și neîmpătimită.

◆Să-ți intri pe drum.

◆Cea mai prima.

◆Te-ncurcași în știință.

◆Gura lumii n-o astupă decât pământul.

◆Epidemie de epidemii.

◆Profund profundă.

◆Legalizarea măsurilor nelegale.

◆Mediile eu le fac ochiometric.

◆Ai împătrat-o cubic!

◆Nu se potrivesc ele cinci degete la o mână.

◆Legislație antilegislatorială.

◆Bătrânețea e o boală.

◆Săptămâna oarbă.

◆Domnul X era un personaj de hârtie, ca și părinții săi. Venise nedorit pe lume. Avea capul din carton, mijlocul din foiță mai subțire și gălbuie, iar picioarele din coală creponată.

◆Te duci la pâine, zici sărumâna, iei copilul, îl pui să scâncească, și poate se înduioșează aia de tine și-ți dă o pâine.

◆Nu există drepturi personale, ci colective.

◆Oamenii să se insacrifice.

◆Nici bătută nu mă duc.

◆Domnule măgar,
Domnule bou.

◆X nu bea nici douăzeci de sticle de bere pe zi.

◆E bolnav de rinichi: Păi ar trebui să stea numai beat, ca să facă o cură de băutură.

◆Tehnologie tehnologică.

◆Savant de renume regional.

◆Schimbarea la față a posteriorului clădirii.

◆Vânarea eternității.

◆Naționalizarea sufletelor.

◆Stabilirea instabilităților.

◆Geografierea franceză a României.

◆Educație educațională.

◆Povestea unei povești.

◆Să fiu al dracu'.

◆Și jucați acolo până v-or găsi toți dracii!

◆- Cu cine ești acolo!
-Știu eu cu cine sunt.

◆Furtuni senine.

◆Din progres se naște regresul.

◆Ți-a dat varză acră, ce mai! Ești mat!

◆Poa' să interzică să ai voie.

◆Doi oameni buni au loc pe aceeași cărare.

◆- Înainte!
Și armata mai înaintă un metru în teritoriul inamicului.

◆- Ce cauți Marine?
- Ziua de ieri.

◆Grea e munca și carnea de porc, dar ușori-s banii.

◆Numai, ține-ți gura!

◆Umano - inuman.

◆Încearcă să mă sperii.

◆Nu merge motorul. Dă-i bătaie. Nevestii.

◆X se bate cu Y,
învinge Z.

◆Fi-ar casa-a dracu!

◆Ce-o fi n-o să fie!

◆S-a făcut de rahat.

◆Legalitate nelegală.

◆I-a născut nevasta un bebe cu cuc.

◆Decât să te doară punga, mai bine să te doară mâna.

◆Corb la corb nu scoate ochii!

◆Asta e pana prostului, bă.

◆Ocupație ideologică.

◆Expansionism literar.

◆Acordul subiectului cu predicatul.
Acordul substantivului cu adjectivul.
Neacordul adverbului.
(rămas inflexibil precum oamenii neadaptabili...)

◆Fii a ciorii să fii.

◆Țâfnoasă.

◆Estimp.

◆De tot soiul.

◆L-a lovit damblaua.

◆De altmintreli.

◆Păi nu-ți vine bă să mori!

◆Cu bani peșin.

◆Pe cuvântul tău?

◆Mai al dracu.

◆Cu facultatea făcută la lumina zilei, nu a felinarului.

◆Ce să-i mai facă? Îi bagă lemne-n... curte.

◆Bă, grăoază!

◆Săriți lume și popor
C-am rămas în fundu' gol.

◆Ridică sprâncenele și două cărămizi deasupra capului.

◆Mișmașuri.

◆V-ajungă din urmă răul ce-ați făcut, nevoia de-a-l împărți cu

noi sau de a-l arunca în întregime pe seama noastră.

◆X se închise în el cu un lacăt gros și ruginit. Se auzi răsucitul cheii.

◆Învingătorii au întotdeauna dreptate.

◆A legumi.

◆Cine afirmă că nu face greșeli nu lucrează probabil în cercetare, sau mai mult: nu lucrează deloc!

◆Trebuie să țin minte că am mâncat de dimineața.

◆Experimentalistica experimentului.

◆Bilet de nevoie.

◆Albicioară.

◆Sfântul apostol Ioan Apostolu.

◆- Ăsta e călcâiul lui Ahile.
- Ba nu, e călcâiul meu.

◆În rată: Până la Craiova îi dau cu porcu' (=dorm), umblu prin jir (=sforăi).

◆Unei tipese: Dă cu poponeața în stânga și în dreapta, are știința în șezut!

◆Îmi era atât de sete că beam apă caldă de la toaletă.

◆- X e gol pușcă.
- Gata, fără pușcă, că nu suntem la război.

◆Să ia găina la pușcărie.

◆Ce boureanu sunt!

◆- Idee pentru o povestire: Unul, apțiguit, merge pe bicicletă, se-mpleticesc roatele, strigă „Neaaa!", „Hooo!", „Ceaaa!" (ca la vaci).

◆(Tr)a(n)spiratorul.

◆Oh, poartă a iadului,
Gură cascǎ!

◆- Idee pentru o nuvelă: O femeie violează un bărbat.

◆I-a dat de fund târtiței.

◆La tine cântă cocoșul dacă tace găina.

◆- Există o rață la 5 și una la 5.30.
- Care vine prima?
- Aia la 5.30, cealaltă e-n pană.

◆- Cu barbă e una, și neras e alta.

◆Nu mai am lovele.

◆Ce face omul cu mâna lui se numește lucru manual: nici dracu nu mai desface.

◆Femei jucând box:
- Box! Box!
- Box populi! Box dei!

◆Mi se fâlfâie pantalonii de ce zisăși.

◆Ce a mai rămas (adică nimic) va fi împărțit în mod egal, frățesc, fiecăruia după munca prestată, oamenilor din popor.

◆Eu sunt tatăl tău, sau cel puțin așa sunt considerat.

◆A primit un picior în posteritate.

◆Plângeți cu noi.

◆Corp de femeie încins.

◆Cu schepsis.

◆- Te sculași?
- Nu.
- Și ce-ai de gând să faci?
- Nimic.
- Te loviși?
- Nu.
- Păi de ce?

◆Genialitate nebună și nebunie genială.

◆Fenomenologia fenomenelor.

◆Să-și lustruiască sufletul și cugetul.

◆Venim, venim, n-avea nici o speranță (vorbise de parcă ar fi zis n-avea nici o grijă).

◆Ion Balaion.

◆Fotografia reprezintă.
X manifestă.

◆Îți pusăși parbrizul? (unuia cu ochelari)

◆Mănuși din piele de damă.

◆Vând pătuț de copil de lemn.

◆Pălării de bărbați de fetru.

◆Te vâri ca musca în curul calului.

◆Cartea „Ce este milițienii și ce vrea ei."

◆Păi dacă la noi directorul TV ar zice așa ceva, a doua zi ar vinde semințe la colț de stradă.

◆Să răsfoiesc puțin revista, dacă e ceva care nu mă interesează o cumpăr.

◆Ai noroc că n-ai noroc.

◆- Aveți plastilină?
- Nu.
- Aveți capsator?
- Nu.
- Aveți coli?
- Nu.
- Aveți indigouri?
- Nu.
- Dar ce dracu aveți?
- Ceea ce nu se caută.

◆Să întinzi rufele una peste alta.

◆Dacă n-ar exista materie, n-ar exista nici mișcare?

◆Bancu-i vechi, dar prostul nou.

◆Târfă fără stăpân.

◆Un frumos insucces.

◆Cel mai bun soldat este cel prost pentru că sare și-n foc, și-n puț dacă îi cere ofițerul.

◆Nu întotdeauna e bine să fii primul. Sunt cazuri în care chiar ultimul e mult mai avantajos.

◆O poezie lungă cât o coadă de mătură.

◆Se înalță în jos, se coboară în sus.

◆Femeia este o bombă pe lângă care să umbli ușor ca să nu-ți explodeze în cap.

◆Bărbatul e măgarul familiei.

◆Eu nu mi-am schimbat niciodată nevasta, dar ea m-a schimbat pe mine... de cămașă.

◆S-a ridicat pe ciocan (o femeie).

◆Vânătorul caută ce n-a pierdut.

◆Mănânci și bei până-ți dă sângele pe nas.

◆Am simțit o invidie, chiar ură greu stăpânită, a celor rămași în țară față de românii exilați în Occident (probabil din cauza nivelului elevat de trai din Vest), deși... avem și noi problemele noastre...

◆Obișnuiește să fie primul în orice împrejurare și mai ales în împrejurarea ultimă.

◆Box de pureci.

◆Ce, ai mâncat cu mine din același castron?

◆Vă rugăm să ne dezonorați prin prezența Dvs. la masă.

◆Dacă eu aș lipsi o lună de zile ca tine, cred că aș găsi casa plină de viermi.

◆Peste 20 de minute divorțez.

◆Mai bine mai târziu decât mai devreme.

◆X încearcă să sângereze.

◆El de asemenea, eu nici atât.

◆Ăla e mai deștept decât voi toți la un loc!

◆Ce minciunică, că asta e minciună gogonată!

◆Ce mă iei așa la unșpe metri?

◆- Nu știi să fumezi?
- Nu.
- Cum, nici măcar atâta lucru nu știi?

◆Nu că bea, dar bea.

◆- Îl găsiși?
- Nu.
- Huidu dracu!

◆Rufele se pun la uscat cocoloș.

◆Un păduche purecos.

◆Un purece păduchios.

◆Conflicte de dezinterese comune.

◆Tu nu vrei să-ți dai seama.

◆După ce că-mi dai, așa, 25 de lei, ca lu' mucea.

◆L-a rugat să nu șoptească o vorbă, ca atare el a răspândit vestea peste tot.

◆Că doar n-o muri pământul până mâine!

◆Prea te-am lăsat în boii tăi.

◆Sunt actor la teatrul de păpuși.
Că doar n-ai fi păpușă!

◆Vrei să stai de fusta lu' mă-ta?

◆Invenții neinventate încă.

◆Te-asigur că nu te servesc, n-avea nici o grijă!

◆Revoluție contrarevoluționară.

◆Îi arde gâtlejul.

◆Pentru viitoarele neapariții ale revistei te-aș ruga să ne trimiți ceva. De asemenea să ne anunți dacă nu dorești să citești în cenaclu, ca să te programăm cu dragă inimă.

◆Despre acțiunea prevăzută a fi predicată nu se poate predica nimic.

◆Ce jucăm aici, bambilici?

◆Nu-ți dă mâna să iei.

◆Băăă, sulică!

◆- Ce mai faceți?
- Focul îl mai fac.

◆Alți bani, altă distracție!

◆Haida de!

◆Și-a suflat nasul, și-a suflecat mintea.

◆Cât privește brățara, a dat-o dracului în schimbul unui șirag de mărgele.

◆- Maimuțoiu Mihai.
- Papițoiu tata.
- Păpușelu Mihai.
- Geamantanu tata, dulapu tata!

◆Două gongi clocesc pe cuibar să scoată pui.

◆Începe să-și dea ochii pe spatele lui X.

◆Nimeni nu moare și nu este ucis, ci se transformă.

◆Nu mai face pe niznaiu!

◆Plecăm ușor, pe șest!

◆Așa mai da, poți zice nu.

◆Ajutor de băgător de seamă.

◆Am tras o burtă de somn.

◆Cu ce nu știu eu, cu ce au mai uitat alții...

◆- A pierdut pe de o parte și a câștigat pe de alta.
- Ce anume a câștigat?
- Dușmani.

◆Îmi sar toți în cap.

◆Alo, alo, mă-nec!

◆Cu o mână lua și cu alta primea.

◆Necinstește-i pe toți!

◆De Crăciun: cu sărmăluța, cu fideluța.

◆Nu le aprobă aprobarea.

◆Control la controale.

◆Îi place poezia și vodca.

◆Zeiță a zeițelor.

◆Țara - un imens câmp de instrucție.

◆Conștiința conștiințelor.

◆Neoameni.

◆Să-i extirpe cuiva ceea ce n-are.

◆A denunța pe denunțători.

◆Un adevăr neadevărat, prea subiectiv.

◆Frontul Popular avea ceva nepopular.

◆- Unui intelectual idealist emigrant: Inima lui Stalin (adică lopata!) o să iei în brațe când ajungi în America...

◆Trebuie să deschizi ușa cu capul când te duci la ei!
(fiindcă mâinile-s ocupate cu damigene, kenturi, și cafele).

◆Un popor de familii.

◆Libertatea nedemocrației

◆Modernitate necesară înțelegerii Antichității și Evului Mediu.

◆E mai greu să fii bogat, că ai mai multe griji.

◆Și trecutul și viitorul se formează dintr-un prezent continuu.

◆Ar fi să nu fie.

◆O să-ți iei un rând de piele de atâta spălătură.

◆Cine s-a născut mai întâi: materia sau ideea?

◆Pe aici nu se trece!
Încercați pe la Moldova Nouă.

◆Mă trage curentul (postmodernist și maritim).

◆Asediat de scrisori.

◆Ghicesc în poezie.

◆Vine cu buf de 200 000!

◆Hotarele vor fi întotdeauna artificiale și forțate.

◆Antologie a rușinii.

◆Unii care vor mult și verde.

◆Moarte poetică.

◆Vacanță artistică.

◆Tot pățitul e mai deștept.

◆Ori laie, ori bălaie!

◆Specialist al problemelor de needucație.

◆Curvă la curvă ține.

◆Lipsă de nevigilență.

◆Ce pisoiul meu mai faci?

◆Ulițele Bucureștiului.

◆Cercetare empirică.

◆Ai noștri spărgeau norii cu ei.

◆Cu o palmă a bătut, cu cealaltă primește.

◆Doi se ceartă și al treilea e martor.

◆Șoferii sunt bacteriile societății.

◆- Unuia: Ridică copitele!

◆Îl priveai în ochi să-l sorbi.

◆Se umfla de somn.

◆Pisica, unde nu ajunge, zice că-i pute.

◆Nu contează că ai lipsuri, dar să știi să le ocolești!

◆Mărită-te dracu, să vedem cine te ia.

◆I-am desputit hainele.

◆Am o diaree, de-ți lasă gura apă.

◆Să nu ai impresia că eu sunt de ghips.

◆El venea cu sula-n mână din voiaj, nu aducea nici un ban acasă. Era vagabond de meserie.

◆Te dureau fălcile de râs.

◆Spune ce e în lună și stele.

◆Unde nu te-aude nici vântul nici gândul.

◆Cenzura n-a cenzurat cenzura.

◆Mediu poetic.

◆Te-ai văzut cu sacii în căruță și nu te mai interesează.

◆N-ar cheltui nici un chior!

◆Aventurile unui rahat pe fundul mării.

◆Ivan stă pe divan.

◆Mănâncă cât lupul.

◆Lasă-l în balega lui! Că prostu-n zeama lui se simte bine.

◆Se ascunde după religie.

◆Că-ți cer o țigară te cred că nu mă auzi, dar că te înjur... trebuie să mă auzi!

◆S-a pensionat din poezie!

◆Ce nu suport eu ca să fluiere cineva!

◆Ia, domne, o pastilă ca să-ți treacă.

◆Ideile pentru care nu merită să mori.

◆Ardeleanul (văzând o broască țestoasă):
- Mă, ăsta ori e ceva, ori mere undeva.

◆Frica de frică.

◆Binele înmulțit cu bine.

◆Binele în exces dă în rău.

◆Să mergi pe drum, să bagi mâna în turul nădragilor ca să te scarpini și să nu te vadă nimeni, nu se poate.

◆Să faci foc, fără să iasă fum, mai văzut-ai?

◆Partidul de verde.

◆Tare în gură.

◆Ei se pupă în popou unul pe altul.

◆Propaganda produce singură și propagandă.

◆Eu sunt măsura tuturor lucrurilor mele.

◆Motive extraneliterare.

◆A vorbit când trebuia să tacă.

◆Gerontopoezie - poezia bătrânilor.

◆Concentrarea neputerii.

◆Să ne eliberăm de „eliberarea” rușilor.

◆Exhumări literare.

◆Trandafir spinos de dragoste.

◆Pe nădejdea tatii rămânea mama stearpă.

◆Hoț pe hoț nu se fură.

◆Bă, da mult mai fac cărțile ălea trimise de X, parcă ar veni pe jos.

◆Dezastru poetic.

◆Proces de necunoaștere.

◆Mă rășchetez.

◆Să îmi aleg o țară de non-adopțiune.

◆O poezie extrem de alunecândă în propagandă.

◆Încălcarea drepturilor poeziei.

◆Numai să nu apese ca ghiolbanul pe ușă.

◆S-o morfolești în gură.

◆Ai sifon, mă, că-ți trag cu limonada în cap!

◆Patrimoniu non cultural al meu.

◆Ancheta asupra anchetelor.

◆Îl faci pe Nea Fane să râdă îmbrăcat.

◆Să-i povestești și lui Viorel, că știi că nu-i place.

◆Hoți de poezie.

◆Absența absențelor.

◆Mă scobesc în buzunar.

◆Un șarpe care, coborând din copac, se-ntoarce pe dos.

◆Cu cât se merge mai departe, cu atât este mai aproape.

◆Se adună sacul cu petecul.

◆A băut pisica oțet (a turbat).

◆N-aduce anul ce-aduce curcanul.

◆Ce, să dau informații gratuite?!

◆Hoț se teme de hoț.

◆Istoria este istorică.

◆Ci-or mai fi, ci-or mai ne fi,
Ciori ca astea n-or mai fi!

◆Erudiție neerudită.

◆- Ce e pe capul lui!
- Ce e?... Păr!

◆Nicu al Fleașcăi.

◆Le face pe sub mustăți.

◆La spate liceu, în față muzeu.

◆Ce puneți voi în frigidere mă, că la mine mănâncă copiii de rod și masa!

◆Soldații minciunii.

◆Se toarnă unul pe altul.

◆- Unde e X?
- A plecat cu capra la fotograf.

◆Fiecare e sclavul cuiva și stăpânul altcuiva.

◆Lumea vizibilă se compune dintr-o totalitate de particule invizibile; lucrurile grele se compun din lucruri ușoare....

◆Era întuneric de nu-ți vedeai mâna.

◆Întind jordeaua pe tine!

◆Tu n-ai, mă, mutră! (de așa ceva).

◆Orice om este o necunoscută.

◆Trage draperiile că, dacă nu, toată strada va privi cum îți aranjează Florentin garderoba.
- Păi, da' eu n-o să pun un afiș: „Interzis de a privi pe fereastra lui Florentin!"

◆Pe mine nu m-a condus nimeni la aeroport, m-am condus singur peste tot.

◆Numai indienii sunt americani, ceilalți sunt emigranți.

◆Unei femei dacă-i zici că e frumoasă, gata, ai îmbrobodit-o de tot!

◆Bărbaților le place să fie pașe: de aceea se însoară cu femei orientale: ce doriți, mon chef,... în așternut să stea ca vacile la dispoziție.

◆Autorul scrie să-și păstreze sistemul său.

◆Două mii poate nu aveți, dar trei mii aveți sigur.

◆În fiece zi cu excepția zilelor de sâmbătă, duminică, luni, marți, ..., vineri.

◆Spune-i că vin la ea cu parul!

◆Lareventindeo!

◆Baiurile-s între oameni, nu între pietre și pământ.

◆Foaie verde nu știu cine
A mâncat pe nu știu ce.

◆Baba asta îmi stă ca un nod în gât!

◆Ne călcam pe picioare, domne, așa eram de aproape.

◆După examen o să mă destind ca un arc care se desface.

◆Ăle dulci erau acre, iar ăle acre erau dulci.

◆Prof. W. a venit să-mi asculte engleza, cică o vorbesc cu accent francez.

◆El nu lucrează altceva, că-i cade nasul!

◆Ești bun de pus la rană.

◆Minte sucită de americani!

◆Hârtia suportă orice, așa că poți născoci la infinit.

◆Minciuni curate.

◆Amabilă și totuși distantă, zâmbitoare, dar totuși rece.

◆O negresă blondă.

◆- X e incompatibil cu munca.
- Păi, și cum se va descurca în Australia?
- Ăă..! Are stilul lui!

◆Abia m-am învățat cu teste (americane). Acum o să tot trec!

◆E ocupat cu dragostea.

◆Am învățat până am căpiat!

◆Copilul care nu face prostii nu e copil.

◆- Ce e cu tine, că de la o vreme ești așa de drăgostos și amabil?

◆Prietenos dar demn.

◆Poeții au ceva cinic în ei.

◆Poezia e ceva, dar dragostea e altceva.

◆- Al cui e copilul ăsta?
- Al lui maică-sa.

◆Toate sunt schimbătoare, doar schimbarea e constantă.

◆Cel care pariază este fie idiot

(nu știe despre ce e vorba), fie un șarlatan (știe despre ce e vorba).

◆- X e la birou?
- N-a venit încă.
- Dar când va veni?
- Peste 20 de ani.

◆Uraaa, și la gară!

◆Ăștia nu știu ce-i ăla lapte fiert, zice Mariana (despre americani)...

◆Există o excepție pentru fiecare regulă, prin urmare există o regulă care nu are nici o excepție.

◆Cuvintele tale au greutate.

◆Să-ți dea-n cap!

◆Bă, Vasile, bă, te-a prostit foamea!

◆Nu știe bâtă!

◆Te întreabă când te-ai născut, când ai început să lucrezi, când vei muri.

◆Voiam să te întreb de sănătate.

◆Ești cel puțin nebun.

◆Las' că-i fac eu bucata, să mă scoată el mult din sărite.

◆S-a dat la fund.

◆Au făcut aparențele.

◆Niște asocieri izbitoare de nume în pamfletele „României Mari”.

◆Vor să-mi facă vânt!

◆Am stat eu de vorbă cu oameni grei, domnule.

◆Îmi iau de-o grijă.

◆Să mori de ciudă, nu alta.

◆Ăștia mă iau de total necunoscător, bleg, nepriceput.

◆Cât îl mai țin curelele!

◆Te-ai dus dracu!

◆Aci cu slujba nu-i ușor, imediat te poți trezi pe liber.

◆Templu pentru privighetoare.

◆Simfonii în lemn de nucă.

◆Sunt obișnuit să dorm și-n cocină!

◆Vă regăsesc în firele bucuriilor.

◆Joc sexual.

◆Fac versurile vechi să lunece mai bine.

◆Cunoscând lucrurile, le stăpânești.

◆Dacă X crede sau nu... în Dumnezeu sau în cele spuse de mine...

◆Îi învârte pe degetul mic.

◆Ce-mi prelingi belea pe cap?!

◆Nu vreau probleme, ci doar soluții.

◆Ai râs greșit!

◆Câte-o dată e bine să mai fii divorțat câte-o săptămână.

◆Nu mi-e soră, nu mi-e frate.

◆O ia razna.

◆Dumnezeu e mare!
Și-i vede.

◆Înjuram de mama focului!

◆Ce tot stă-n calea mea!
Mi-a venit să-i dau un pumn acelui castel de hârtie.

◆- Stai, dracu, la un loc!

◆Și mă uitam la ei, oameni bătrâni se jucau ca niște copii!

◆Câteodată franceza îmi pare un fel de română piţigăiată.

◆Mi-am dat seama că nu trebuie să iei în serios cele pretinse serioase!

◆Scrie din auzite.

◆Spumegă de furie.

◆Îl caută şi-n gură de şarpe.

◆Vă ţârâi la telefon.

◆Tac chitic.

◆Eu: venetic aici.

◆Îi are-n buzunar pe mulţi indieni.

◆O femeie e scumpă în SUA; divorţuri la nesfârşit.

◆Dorm ca un rege sub plapumă.

◆- Ce mai faceţi?
- Dăm din coate.

◆Parcă alt gust are când mergi pe banii altora!

◆De-aş şti ca mănânc pământ, şi tot fac...

◆Bă, da prost te-a mai făcut mă-ta!

◆Anumită scrisoare.

◆Eu-s atât de prost la engleză.

◆Hăăă, să vezi ce nazuri dau din ea...!

◆I-am dat afară din inima mea.

◆Înguşti, viaţă monotonă, se uită doar la televizor.

◆Îi scoţi vorba din gură cu cleştele!

◆He, vezi de ce n-are ursul coadă?

◆Îmi sări inima de frică!

◆Faci gât, ai?

◆Păi nu-ți vine bă, să te strângi de gât?

◆Se dă de-a tuturiga.

◆Mă mârâi tot timpul.

◆Prea se bagă-n sufletul omului.

◆Mă, urâtule!

◆Nu ți-ar fi, așa, un pic rușine, pe la năsuc?

◆Prea și-a dat în petec.

◆Cum mă vede că citesc sau scriu ceva, nevastă-mea face alergie.
Imediat îmi găsește vreo ocupație prin casă, cât de măruntă.

◆A minciuni.

◆Vorba ceea: eu sunt mic nu știu nimic. Tata-n pod jupoaie capra.

◆Mă tot duce cu vorba: că azi, că mâine.

◆Cu o mână pe volan
Și cu alta pe burlan
Suii în aeroplan.

◆Și toți am vărsat câte o lacrimă...
numai una!

◆Activitatea sa începe să nu impresioneze.

◆Nu e gata, poți să vii!

◆Tata e preocupat să nu-l dea afară de la colectiv.

◆Îl suflă vântul.

◆Fac și ăștia din țânțar armăsar.

◆Tip de oltean cu relații.

◆Aici începu să miroase a creier prăjit.

◆Scapără munții când se ciocnesc!

◆Îi ții pumnii strânși.

◆Fel de fel de fel.

◆Stătuși ca un curcan!

◆A obținut dreptul la muncă (fără nici un drept).

◆Preconcepția bărbaților: că femeile din știință și tehnică sunt urâte.

◆Copii dezmățați.

◆Ponoasele se sparg în capul meu.

◆Faci negoț cu dracu?

◆Înainte avea obrajii groși.

◆Dar nevastă-ta știe ce poezii scrii tu?

◆Japonezie. Japonezărie.

◆Haijin - poet de haikuri.

◆Nici capra nu merge de bunăvoie la târg, dar o iei de barbă și-o duci.

◆O curbă curvă.

◆Mișcă-te iute, nu mămăligă!

◆După ce că e prost se mai scofârșește și-n potecă!

◆Crește un prost de n-are pereche!

◆Am și eu necititorii mei!

◆Are-o limbă ascuțită.

◆Isteață la minte.

◆Avea ea boală la negri.

◆Păi băga-ți-aș lemne-n fund...

◆Unii-s buni numai să judece pe alții, dar nu și pe ei înșiși.

◆Unii nu admit niciodată nici o critică.

◆Tu ești om însurat, cu vază, ăștia-s lăptoși.

◆Coși un petic și se rupe altul.

◆Când i-a venit rău, a fugit.

◆A început fiecare să-și facă împărăția lui.

◆Într-un oraș mare lumea nu are timp de cultură.

◆Dar nu te-a chemat nimeni înapoi, nu ducem lipsă de lepre.

◆Nu se pierde lumea dacă-ți pierzi serviciul.

◆Ca să se afle-n treabă.

◆Când nașu-l îndeamnă pe țigan:
- Ia și zeamă. Ia și zeamă, fine.
- Lasă, nașule, că sunt gustoase și bucăturile!

◆Decât vegetezi.

◆Ai avut gongi în cap de-ai plecat!

◆S-a enervat Tata Lecu, a dat cu căciula de pământ.

◆Dacă se bagă-n rahat, să se spele.

◆Să bea ca porcii!

◆A huzuri.

◆Altă dată nu mai imi bag în câră cu oricine.

◆Ce mai faci?
Ceea ce nu e bine.

◆A imortalizat moartea.

◆Mă plătiți ca să vă iubesc?

◆Om superior prost.

◆Vă cere permisiunea de a vă cere permisiunea.

◆Imun la rău.

◆Știința necomunicării.

◆Dominanta sa nu domina deloc.

◆Recursul la recurs.

◆Întotdeauna prezentul a criticat trecutul și s-a prosternat în fața viitorului.

◆Dacă tragi un pârț ăștia zic că te-ai cufurit pe tine.

◆Să dezbrăcăm pe cei goi.

◆Doi lachei albi tuciurii.

◆Îți fac un costum din patru blăni.

◆- Vă prezentăm un foarte tânăr canceros. Are viața înainte.
- Poate moartea, n-ați zis canceros?
- Ba da. Este născut în Zodia Cancerului.

◆L-a prins sudura și-apoi somnul.

◆Aveți o priză la X, ceva de speriat!

◆Altă gâscă în altă traistă.

◆Stimate D-le, nestemată D-nă.

◆- Înțelesăși?
- Ăă... mai mult de-o groază!

◆Trezește-te la viață (și mai ales la moarte).

◆- Ai uitat să-mi aduci cartea!
- Nu, nu!
- Păi de ce n-ai uitat?

◆Funcțiunea de funcționar.

◆Profesia de profesor.

◆- O să vină un savant să-i puneți întrebări.
- Eu o să-l întreb cât e ceasul.

◆Se scaldă ca țiganul la mal.

◆Pentru unii e posibil orice, pentru mine e posibil nimic.

◆S-a îngropat până la gât în pământ. (morcovul)

◆- Ești absurd.
- Da, dar numai în teatru.

◆Acest cunoscut este necunoscut.

◆Beat ordinar, numeral ordinar.

◆- Unuia, care are o cameră amărâtă, cu doar un pat și o masă: Bă, casă ai, masă ai!...

◆Ultimul descendent al său a rămas în copac.

◆O fată căreia nu-i lipsea nimic, integrală. Dar cum să rezolvi o asemenea integrală, care și nedefinită era: ori albă, ori neagră, ba chiar albastră vopsită.

◆Un nonpoem:
Să săruți o gură
de canal
sau să mângâi părul
de pe burlan,
și dinții ca fasolea;
unghiile sale
lungi și gheare;
și albastrul ochilor
pudrei artificiale
de la pleoape
până la picioare!

◆La mulți ani
ajunsese moșul de acest revelion.

◆La revedere/ toți erau bucuroși. Drum bun/ au avut până la răscruci.

◆Toată ziua le-a ținut numai
în palme
mănușile cele noi,
seara le-a luat la pumni
pe ringul de box.

◆Foamea se face din alimente.

◆Șerpii români.

◆Agentul de circulație
a mărfurilor.

◆Se scoală la școală.

◆La el acasă nu se simte ca acasă.
Doarme. Lângă noptieră e o masă cu scaun
la cap.

◆De murit moare oricine.

◆În facultate eram împotriva poeziei. Necazurile m-au învățat poezie.

◆Preia ștafeta Doamnelor și Domnilor.

◆Toba mare bate o tobă mică.

◆Sirius, steaua fără nume.

◆Dar oare mai există cineva care nu știe matematică?

◆Rindeaua șlefuiește, face față.

◆Se numea Limbaje Formale (aplicate în computere) la facultate acest cerc de matematică (având raza de acțiune de 10 m).

◆Prim - secret. Prim secret(ar).

◆Doi de doi. Doi de trei.

◆A trecut și el clasa (prin fața tablei).

◆Domnule Doamne!

◆Chestiuni interne
la Ministerul de Externe.

◆Îl am la mână
acest inel.

◆Mașina merge strună, ca pe roate.

◆Se duc pe apa gârlei
șlepurile.

◆Cumpăr (cu 10 bani) un leu.

◆Fiind prea deștept
cei mari l-au dat afară.

◆Cum e locul, și omul.

◆Matematica este abstractă pentru cei care n-o înțeleg. Matematica nu este abstractă.

◆Mustește și mereu.

◆Mingea se lasă-n gol.

◆- Ce faci?
- Îmbătrânesc.
- Păi, cine te pune?

◆- Haina era albă sau parcă violetă.
- Păi, era albă ori neagră?

◆Studenții învățau într-o sală facultativă.

◆Crește inima-n el cât un pepene.

◆Vorbind mult la catedră te descarci, trăiești în afara ta, devii mai extrovertit.

◆Fiți siguri, că și eu, dacă îmi pun mintea, voi găsi interpretări negative oricărui text al tuturor - chiar dacă mai e câte un critic care se crede buricul pământului și care scrie la reviste cu finanțări dubioase în scopuri propagandistice (pentru că, în privința vânzărilor, aceste publicații literare nu mai fac doi bani!).

◆Parcă-ar fi fost un făcut: obiectul era nefăcut.

◆Cozile le-au pus cap la cap - acele animale acefale.

◆Frecventau chiulul.

◆Vara trecută a plouat vara aceasta.

◆Oltenul Ion Ardeleanu.

◆Un muntean: Mircea Moldovan.

◆Dacă nu este Gheorghe înseamnă că este Gheorghe.

◆Domnul Craioveanu din Bacău.
Lotreanu de pe Gilort.

◆A fost un câine neserios.

◆E vorba despre ceva scris.

◆Întocmit de X și semnat de Y.

◆Versurile perfecte ale lui Eminescu.

◆Politica se exteriorizează azi prin artă.

◆Mașină mică de mare circulație.

◆Găini ce n-au minte
nici cât o găină.

◆Fața ei ca un aragaz cu două ochiuri.

◆Vă facem cunoscut prin prezenta că este neprezentă la serviciu.

◆Substantive nesubstantivale.

◆Auzind aceasta deveni surd la cealaltă.

◆Satira nesatirei.

◆Făcând la vioară un acord, i-a ieșit un dezacord.

◆O proză este proză dacă are poezie!

◆Animalele acefale umblă de capul lor.

◆Un foarte mare pitic.

◆Trenul dus l-a adus.

◆Doamne, al tău rob: boier Otetelișanu.

◆Teoria dedusă din practică și practica dedusă din teorie.

◆A fost adusă la anticariat o nouă vechitură.

◆Din combinații rebusiste și matematice am ajuns la paradoxism

poetic.

◆Nu sunt bune căile extreme, ci cele de mijloc.

◆Funcția de inerție a cititorului.

◆Pieile roșii sunt negre.

◆Matematica matematicii:
Cu noțiuni puține și mici, să obții teoreme multe și mari.

◆Nu orice problemă are un răspuns.

◆I-au arătat pe viu
un mort.

◆A trecut în revistă tot ce nu scria prin reviste.

◆Apleacă-ți urechea de te uită la desene.

◆Idee afirmată de o infirmă.

◆Cei doi ologi se puteau considera acum pe picior de egalitate.

◆E om rău când se simte bine.

◆Cartea e bună, i se citește pe față.

◆A făcut-o lată: i-a lungit fusta!

◆Nu trebuie decât să zici, „noapte bună” - e simplu ca bună ziua.

◆Partea de Nord a Africii de Sud.

◆A vizitat la est Pachistanul de vest.

◆Cioban nepriceput, care nu face nici o brânză.

◆Unitatea matematică a științelor.

◆Alexandru Dumas, tatăl lui Alexandru Dumas.

◆Mică stea de mare.

◆După ce ai făcut bine îți dai seama că se poate și mai bine.

◆De ce se urăsc oamenii? Trăiesc doar atât de puțiiin...

◆Sunt câte unii care, lăudând pe alții, se laudă de fapt pe ei înșiși.

◆Nu te poți plânge că n-ai râs la comedie.

◆Singura portiță de scăpare: să închidă poarta la intrare.

◆Natura l-a creat pe Marx.

◆A luat fiecare câte o bască
de căciulă.

◆Vulpea doarme iepurește.

◆I-a trimis o ilustrată, și astfel s-a înfiripat o dragoste la prima vedere.

◆Mașina porni în galop.

◆De veci construiește o casă.

◆Vecinul de la doi bate covoarele, în timp ce vecinul de la trei bate la ușă.

◆Și din senin, așa deodată, s-a făcut senin.

◆Pomii fac umbră
degeaba.

◆Să nu lași din mână
piciorul.

◆Kogeac, cu sprâncenele lui rase, a plecat într-o călătorie sprâncenată!

◆E prea mare ca să nu aibă înfrângeri.

◆Festival estival.

◆Cine trage la tutun
este sănătos tu, tun!

◆Am fost și eu un pelegrin, dar mai mult prin mine însumi.

◆Călătoria în străinătate mă apropia și mai mult de țară.

◆Taurin gras - dovadă de bună creștere.

◆Chiar dacă era om de culoare ...galbenă.

◆Așa de mică-i țara mea, și totuși atât de mare.

◆Dintre cei doi, cel mai deștept era câinele.

◆Simbolul acesta este un semn, iar semnul un simbol.

◆America este un popor de popoare.

◆La cercul polar o zi are șase luni.

◆În loc să dea cu efectul, a dat cu defectul!

◆Declar război
războiului.

◆În Zair îți trece ecuatorul printre picioare.

◆Când călătoresc, parcă timpul se dilată, și o zi de drum este mai mare decât una obișnuită.

◆L-au văzut înotând prin baltă. Și de atunci i-au zis boul-bălții.

◆Este o linie de despărțire care unește.

◆- Și băiețelul ce face?
- Face pe el!

◆Fiul meu nu e comparabil cu nimeni.

◆Și întrebarea poate fi un răspuns.

◆Cenaclul se ține în fiecare luni a fiecărei luni.

◆Luna de septembrie.

◆Turul Franței la ciclism și turul/pantalonilor.

◆Lucrează la exploatare.

◆Are o boală grea. S-a terminat cu el - să fie sănătos!

◆Scris la sfârșitul unei lucrări: „Pentru conformitate,/ Ovidiu Florentin”.

◆Nu se mai poartă la casă poartă.

◆Curăță neonul până îl face bec.

◆Scris un ciclul patriotic numit „De nestrajă patriei!”.

◆E mai mult rece decât bere.

◆- Ce diferențe există intre Dv. și tânărul scriitor X?
- Nu există diferențe între noi, ci între părinții noștri.

◆Obrazul pantofului.

◆Era un joi spre vineri.

◆Nota 3 spre 5.

◆Vrea să dea un pumn în stomac, dar văd că dă în mintea copiilor.

◆Între timp. În timp ce...

◆Animalul
dormea ca lumea.

◆După ce am murit, m-am oprit puțin în loc, după care m-am dus la culcare.

◆Vezi bine că ai orbit!

◆Provincia capitalei.

◆Îi caută în cap de păduchi. (Fiindcă unii au gongi la cap.)

◆A fost nevinovat, săracu’... Dumnezeu să-l ierte!
(Păi, dac-a fost nevinovat, de ce mai e nevoie să-l „ierte“?!)

◆Băgam în gură, iar el băga de seamă.

◆Îl întrebă pe Nistor și nu

răspunse, atunci îl întrebă pe Nistor.

◆Inima lui Nichifor trecu repede lângă inima lui Miron.

◆Deștept dar prost îmbrăcat.

◆Fratele cel mic fu trimis la țară, iar cel mare la dracu.

◆Îi lăsă băiatului casa, iar fiicei îi lăsă vorbă.

◆Primi o lovitură în ficat, de-i merse la inimă.

◆Începu să-și bată capul cu pumnii, cu ce nimerea.

◆Slavă Domnului Manolache.

◆Martin nu plecă; apoi nu cumpără varză și nu încărcă sifoanele, după care nu se întoarse acasă.

◆În ochii lui nu prețuiau nimic ochelarii. Erau de soare.

◆Haina era albastră și albastră.

◆Într-o zi îl atinse înțelepciunea.

◆Pescuiam. După un timp trăsei un pui de somn, iar Gică un pui de crap.

◆Nevasta e la bordul unui vas - de bucătărie.

◆Ionescu, Popescu, Marinescu sau Vasilescu plecă din sală.

◆Fecioara se aruncă în brațele altuia când iubitul ei se aruncă în Dunăre.

◆Criticul gustă poezia, deși nu-i era foame.

◆Un stătut în cap.

◆Femeia se simțea bine, în toată regula.

◆Oi vedea oi.

◆Test fără text.

◆X pleacă la toaletă să vadă cum stă treaba (mare).

◆Mătușa își făcuse de cap o singură băsmăluță.

◆Infrastructura macrostructurii.

◆Apa din Someșul cald este rece.

◆Decât deștept într-o singură direcție, mai bine prost în toate(!)

◆La biliard dai din colț în colț.

◆A căzut în mare și s-a înălțat la Dumnezeu.

◆Acela este mărginit, deci este mărginit.

◆Eu am părul atât de lung, pe cât de scurt îl ai tu.

◆În stațiune m-am ostenit de minune.

◆Lucrurile au rezolvare simplă, dar nouă ne place să le prezentăm complicat.

◆Este barcă sau libarcă.

◆Un medic îngrijea bolnavii, un redactor îngrijea reviste.

◆Am făcut-o cu Matei de oaie petrecerea -
deși fără a avea la noi vreo ovină!

◆Săltă în sus rochița rândunicii.

◆Rupse traista - ciobanului din rădăcini.

◆Varsă laptele - cucului.

◆Într-o depresiune sub nivelul mării au loc întâlniri la nivel înalt.

◆Metale neprețioase prețioase fierarilor.

◆Femei cu pălării albe culeg

ciuperci cu pălării roșii.
Femei fără pălării culeg ciuperci cu pălării.

◆Aparat fragil și mic, făcut din titaniu.

◆Poezii negre scrise de un alb.

◆Trage de limbă pantoful.

◆George Magheru a fost un mare micro-biolog.

◆Mânca fasole și bătaie.

◆Alinierea nealiniaților.

◆Liliecii văd cu urechile.

◆Estetica nonesteticii.

◆Este o rea-înțelegere.

◆Moartea lui taică-meu va fi un rău bun: scăpăm de-un terorizator.

◆La țară este adevărata țară.

◆Îmi voi face datoria față de fiul meu, așa cum nu și-a făcut tatăl meu față de mine.

◆De pe urma matematicii mănănc o pâine albă și foarte albă.

◆Cartea asta a mai fost învățată o dată.

◆Bucuria sau necazul vin adesea de la oameni.

◆Ziua judecății vine după teoremă.

◆Te cunosc atât de bine, că mi-e scârbă de tine!

◆Trecătoarea ca un guler la munți.

◆Când mașinile se întâlnesc noaptea între patru ochi.

◆Era roșu în obraji, dar până la urmă i-am spus-o verde în față.

◆S-a sculat mort
de beat.

◆Se duce să moară și apoi se întoarce.

◆Numai după ce moare omul - anonim, îți dai seama c-a trăit.

◆Casă de femei pentru bărbați.

◆Uneori un exemplu ține loc de caz general.

◆Ce mici sunt copiii mici!

◆Cartea ta de poezie e mai mult hârtie.

◆În vreme ce iarba nu era încolțită încă, căprioara fu încolțită
de lupi.

◆Când mă gândesc că voi ajunge un cadavru...

◆Vulpea mă privi cu ochi de vultur.

◆Cameră curată - lună
pe Terra.

◆Cu mâna sa dreaptă, Săndel se lovi la brațul stâng.

◆Când urci în funcție ți se înmulțesc și prietenii și dușmanii.

◆Oameni albi măcinați de gânduri negre.

◆După al doilea război mondial, germanii câștigă pierderea coloniilor de către francezi, englezi, portughezi.

◆Pentru a da tonul
luați și diapazon.

◆O apă infectă... foc.

◆Sandalele îl bat la picior și nevasta la cap.

◆Dacă voi nu-mi traduceți cărțile, voi învăța eu și chineză și le voi traduce.

◆Mi-am luat eu inima în dinți și celelalte măruntaie de pasăre din farfurie.

◆Îi dă câte o căpșună mură în gură.

◆Eu vorbesc fluent patru limbi: română, franceză, engleză, și matematică.

◆În timp ce Barbu și Păunescu se jucau de-a scandalul.

◆Femeia, bolnavă, căzu la pat ul bărbaților.

◆Persoană cu mașină personală, și persoane cu tren personal.

◆Un perfect acord perfect.

◆Ion Barbu, ca mare matematician, a rămas cunoscut prin poeziile sale!

◆Nu știu, dar acum mi se pare prea simplu să scrii în limba maternă.

◆Mă bucur că lucrarea mea a fost criticată, asta înseamnă că a fost luată în considerație.

◆A pune lacăt la gura femeii și a podului.

◆Îl doare părul.

◆Ea îl iubea din fundul inimii ei, din fundul ei.

◆Printre altele sunt acestea.

◆X și Y îl bat la cap pe Z, îl bat cu bastonul.

◆Calcă în picioare capetele de varză.

◆Nevasta îmi face ochi dulci în tigaie, cu ceapă și bulion.

◆Bărbatul caută aurul negru al femeii sale.

◆Eu sunt scriitor de matematică.

◆Cu cât publicitatea e mai

mare, cu atât marfa e mai proastă.

◆Nu surâde, dacă vezi că asta îți surâde.

◆X e cel puțin neserios.

◆Pâinea e bine crescută, dar fata nu e.

◆Un bagaj de haine și-un bagaj de cunoștințe.

◆A mânca mâncare, a bea bere.

◆S-a dus la el că știa că are o alifie bună și i-a spus să îl ungă împărat.

◆L-a luat mai întâi cu căruța la vale și pe urmă l-a luat cu vorba.

◆Eu nu mă aleg decât cu mersiuri.

◆A cumpărat o mașină-mică mare.

◆El este inginer, ea este blondă. El are mașină, ea are minijupă.

◆Cred că până la urmă aceste „Ramuri” vor ajunge „Creci”.

◆A fost o dată ca nici o altă dată. A fost o dată mare în calendar.

◆Fotbal între clasa a șaptea și a opta: o adevărată luptă de clasă.

◆Critica intră în mine și începe să mă disece. Dar nu e rău.

◆X se prezintă mai întâi câinelui. Îi spune că e funcționar și are doi copii.

◆- Există un sirop împotriva tuturor bolilor.
- ... Adică împotriva niciunuia în mod special.

◆E vina lui c-a murit. Cine l-a pus?

◆Oh, cum dezvoltarea duce la nedezvoltare.

◆- Las' că publică alții și pentru tine.
- Cine, tu?
- Eu nu pot publica nici pentru mine.

◆Create de om împotriva omului.

◆X își aducea zilnic femeile la socru: nevasta, fata și cățeaua. Dintre toate, cea mai deșteaptă era cățeaua.

◆Tradus din româna veche în româna modernă.

◆Îngropa într-un cimitir
de mașini
un tractor.

◆Savanții se căznesc să facă viață în laborator din substanțe, dar Leana i-a depășit, a făcut un copil din flori.

◆- De ce nu ești bucuroasă? Îți ordon să fii bucuroasă.

◆Fii al dracu Bibi pe douăzeci de ani!

◆Când ai avea timp liber, să vii să-ți dau un pumn.

◆Îți dau o palmă. N-am nevoie, că am și eu două.

◆Copilul fu botezat „butelie”.

◆X s-a dat la fund, la fundul nevestei.

◆Peste cinci minute să vii să te mângâi.

◆A uitat mulțumesc-ul acasă.

◆Dacă n-am căciulă în cap mă doare ficatul.

◆Visează, om neputincios.

◆Tușitul interzis.

◆X râde, dar râde în germană și nu-l înțeleg.

◆Domnul câine, doamna vacă, domnișoara iapă.

◆A fost o dată un munte mare.

◆Domnul tată și doamna mamă.

◆De la patru la cinci trebuie să plângi.

◆De culoare roșu - verzuie, roșu spre verde.

◆Căruța nu este de acord.

◆- Domnule X, în fotografie erau un bărbat și o femeie. Eu nu-mi dau seama, care erai dumneata?
- Eu eram femeia, răspunse bărbatul.

◆Îi murise cățeaua și-a transmis condoleanțe câinelui.

◆X rămăsese celibatar la vârsta de 50 de ani. Când o să împlinesc 20 de ani, mi-a zis el, mă însor.

◆Fata avea doi ochi: unul negru și altul albastru.

◆Avem destui poeți: Popescu, Stănescu, Ionescu... Ne trebuie și un anti-poet: Smarandache.

◆Făt-frumos, chiar Făt-mai-frumos, din lacrimă.

◆Pâine cu unt și cu muzică.

◆Dacă nu mănânci, o să te faci mic.

◆Îți stă repede cu barbă.

◆Camera de luat vederi ne lăsase orbi.

◆X a venit și m-a rugat să-l critic și pe el în revistă.

◆Titluri: Suflete de cauciuc,

Poeme altoite, Industrie poetică, Un câine - putere, Crima de la miezul nopții, Aventurile unui om neaventurier.

◆S-a marcat un gol care se declară nul.

◆O axiomatizare a poeziei.

◆X bea la berăria „Fântânica”.

◆Y a făcut de oaie
șuba cea din păr de porc.

◆Z a fost luat peste picior
cu o funie groasă.

◆Antinomia și semiantinomia se exclud reciproc.

◆Roman în roman.

◆Volum de avangardă tradițională.

◆- Cum se zice tren în română? Pe șine alergător.

◆X se bucură astfel de nebucuria lui Y.

◆Capul de familie n-are cap.

◆- De ce stau X și Y?
- De vorbă.

◆- Este cineva la care nici nu te gândești.
Și atunci am început să mă gândesc la cine nu m-aș gândi.

◆Era priceput în afaceri, de aceea nu făceam afaceri cu el.

◆Se face fotbalist
de masă și obștesc.

◆X era mai mic și
mai albastru decât Y.

◆Porcul avea un tic nervos.

◆La mulți anișori fiului tău. Salutări de trei ori: ție, soției, și copilului.

◆Era un film foarte bulgar.

◆Dă-ți jos căciula din cap, că nu pot gândi din pricina ei.

◆S-ar putea să nu se știe. Un George sau un Vasile.

◆Rezultă că X nu rezultă.

◆Am dorit atâta lucru și am așteptat atât de mult până să-l procur încât în momentul când l-am obținut l-am refuzat, din greața pe care mi-a produs-o această așteptare și dorință.

◆Avea un cap pătrat, deși de formă sferică.

◆Îmi părea foarte posibil c-ar fi neverosimil.

◆Foc înghețat.

◆La marea Mare Mediterană.

◆Ca să-i treacă durerea de cap și-a băgat un supozitor în fund.

◆Am murit până a doua zi dimineața.
Încă o dată.

◆Articolul mi se pare cam stufos, autorul ar putea să-l mai tundă nițel.

◆X și-a pus capăt zilelor
din anul acela, și-au urmat zilele din noul an.

◆Proza S.F. neștiințifică.

◆Jurnal nezilnic.

◆S-a luat de gâtul lui ca o plantă agățătoare.

◆Nevastă-mea antiliterată convinsă, iar eu literat cu stil antiliterar.

◆Voi face din avangardă tradiția mea.

◆Structurarea destructurării.

◆O revoluție a involuției.

◆Eu vin spre voi din alt mileniu.

◆Am oferit soției unsprezece

flori în stil florentin.

◆Concluzie neconcludentă.

◆Poeme în teatru.

◆- Vreți să-mi bateți și mie la mașină?
- Nu.
- Veniți , doamnă, că vă bat eu, dați-mi un băț.

◆Prost ești dacă nu știi când să faci pe prostul.

◆Am fost bolnav. M-a durut în fund.

◆Mă neînsănătoșiți voi cu artă decadentă.

◆În numele legii și-n renumele meu te întemnițăm la domiciliu.

◆Voi inexplora jungla.

◆El privea atent în gol
-ul femeii sale.

◆Grevă gravă într-o regiune și colegiune -
regiune de onoare și (co)legiune cu galoane.

◆Alergam în golul tău.

◆A marcat un gol, și cu încă un gol,
două goale.

◆Lichidă partea lichidă.

◆Și așa mai departe (până spre aproape).

◆Denaturase artificiile.

◆Dar el filă o miss apoi filă o lampă.

◆Boxerul aruncă mătușa din mână.

◆Purta pe cap o călărie de paie.

◆Dinspre miazăzi bătea vântul de miazănoapte.

◆Feciorul sătură o dată pe buze fata.

◆Dintre aceste trăsături să menționăm trăsătura de caracter.

◆O femeie care mă bagă în bol în boală.

◆L-au căzut alții și pe X.

◆Antiunioniști din lumea întreagă, uniți-vă.

◆În bodega murdară noroceam cu vin, nenoroceam prietenii.

◆Gata negătit, gata nefăcut.

◆Ciorapul plușat i se potrivi ca un pantof.

◆Învățând de la alții, înveți cum să înveți pe alții.

◆S-a îndatorat prin împrumut.

◆Descifra litera.

◆Fata licoare, fata care, fata pădure, fata băiețoi la șure...

◆Eminescule, mă duc să mă spăl, așteaptă-mă!

◆A înhămat iapa la cârjă
și s-a proțopit în birjă.

◆Copiii îl bat la cap, și el îi bate la gioale.

◆Depinde în ce stare civilă se află. Ioana Ion.

◆Istoriografia este istoria istoriei.

◆Își aștepta neașteptata știre.

◆Prostscriptum.

◆Jumătatea asta este pe de-a-ntregul a mea.

◆Nu se admite citirea cărții de fată
ci de femeie.

◆A ieșit cu fata curată.

◆A eticheta o etichetă.

◆Preistoria literară mă va semnala.

◆Se simt rău, dar să le fie de bine.

◆Să utilizăm mașina de spălat suflete cu sodă și cu detergent.

◆Freud în fraudă.

◆A nefavoriza.

◆X era infirm infirm infirm-
ier.

◆Y îmi iese mereu cu gol, cu capul său gol.

◆Misterul misterului.

◆S-a dus în vârful dealului
în vârful picioarelor.

◆Ciupită de vărsat și de
șolduri.

◆Băiatul avea câteva buboaie pe nas, dintre care unul era al ei.

◆Nu era nici creat nici recreat.

◆Văzuți și ne-mai-văzuți.

◆Să creezi increatul, asta înseamnă (anti)artă.

◆Lucrul ce des ea îl face, el des-face.

◆Voi spune o zicătoare sau chiar o prezicătoare.

◆- Ce cauți?
- Nu are importanță ce caut, ci doar faptul în sine.

◆- Nu mi-o luați în nume de rău, nume de smarandache.

◆Lipsa de lacune e și ea o lacună.

◆Un ajutor de ajutor de servitor.

◆Să o lași acolo la mulți ani.

◆Camere cu fotolii și cu fără fotolii.

◆- În ce stare sunteți unul cu altul?
- În stare civilă.

◆Pune la îndoială îndoiala lui.

◆Mi-e lene și să fac pe leneșul.

◆Z se îndoaie de spate. Fără îndoială, zic.

◆Limba e o convenție larg răspândită.

◆Orice fenomen cauzează un anti-fenomen, deci aceeași soartă și pentru curentul antiliterar, paradoxal etc.

◆- Trimiteți-l la dracu!
- Noi îl trimitem, dar nu vrea să se ducă.

◆A tradus un volum, iar pe al doilea l-a tradus în fața instanței.

◆Vin pe la voi săptălunar.

◆X avea 38 de ani când s-a trezit din pat iar spre seară a făcut 50.

◆Se scălda într-un iaz.
L-au găsit
înecat
cu un os de pește în gât.

◆Mă simt mișcat de scrisoarea dvs.
spre stânga și spre dreapta.

◆Citatul este nu numai trunchiat de la cap, dar și aproximat prin rotunjire.

◆X avea legături cu o muiere de nuiele și le lăsase în zăvoi.

◆Asta să i-o spui lui mutu, zice Mutu.

◆- Dar ea nu vine?

- Ba da, e pe vine.

♦- Chiloţii îţi vin bine?
- Da. Şi batista îmi vine bine.

♦Mă bucur să mă bucur.

♦Roşiorii de verde.

♦Pipi pipi piruieta patinatoarei.

♦E bine? E prefect.

♦X e încornorat şi unicorn.

♦- Haidem să ciocnim ouă.
- Nu acum, mai încolo.
- Ba nu mai încolo, mai încoace.

♦Decât să bată la ochi, mai bine să bată în retragere.

♦De două ori pe săptămână la trei săptămâni.

♦M-am dat jos şi dracului din tramvai.

♦Arhi-tect cunoscut, tect arhi-cunoscut.

♦L-a făcut să se schimbe
la faţă
de masă.

♦Să fiu şi-al treilea.

♦Dă-mi hârtie igienică să-ţi şterg râsul de pe piept!

♦Personal consider că acceleratul merge rapid.

♦Lucian, bleaga dracului!

♦Este o negare atât de tare, că devine aproape o dublă negare, adică afirmare - că doar extremele se ating, nu-i aşa?

♦Ştiinţa ştiinţei.

♦- X m-a pupat pe frunte pe scări.
- Păi, pe frunte sau pe scări?

♦La robinetul cald curge tot apă rece.

◆Într-o goală sală de gală, sau într-o gală sală de goală?!

◆S-a dus cu bine cu cine.

◆Este strâns tot? Este netot.

◆O recreare și o re-creare.

◆S-a spart în o mie șase bucăți.

◆Problemă matematică: să se compună o problemă care...

◆Ca să nu rămân prost, zi-mi de ce-i așa?

◆Ce mai scamă de scămoasă, ce mai scămoasă de scamă.

◆Rămâne să ne întâlnim săptămâna viitoare la ora șase.

◆Sunt serios în umorul meu.

◆X crescu în timp ce ploua și se făcu mare și marinar.

◆Am să-ți trag o palmă
pe fața ta
de masă.

◆Conservatorismul radicalilor.

◆Am dat un poem la reparat: i s-au pus câteva piese mecanice dintr-un jurnal și alte aripi de ceară.

◆Sunt un prost actor și mă bucur de acest lucru: neavând o mimică bună, sensibilizez numai prin intonație.

◆Grafica o fac după cum o simt, neartificial, ne-după-niște-canoane.

◆Să mă spăl pe preșul de călca tâmpitul.

◆Bună ziua, scaunul!

◆Muncile abandonate au fost terminate, muncile terminate au fost abandonate.

◆- Ești un om fără cap. Tăiați-i

capul!
- Păi dacă n-are cap, ce să-i tăiem?

◆- Cine i-a eliminat de la campionatul mondial?
- S-au eliminat singuri.

◆- Știai că X a murit?
- Da.
- Cine te-a anunțat?
- X.

◆Era o damă cu un câine. Pe mine mă iubea doar câinele.

◆Bate vântul de la nord și ne aduce război.

◆Tovarășa profesor de mecanizare.

◆El e bandit, și neamțul e român.

◆La ora cinci trebuie să-mi pup nevasta iar la șase să o ciup.

◆- Când ai fost?
- Mâine.
- Și ce-ai făcut mâine?
- Am dormit toată ziua de ieri.
- Mare dormitor te-ai făcut!

◆Sanchi!

◆Rață măcăneață.

◆Fătălică.

◆A luat-o razna.

◆- Îți dau o palmă!
- Mulțumesc, dar am și eu două!

◆Pampolin, personajul central din „Nonroman“, este un (ne)bun al întregului popor.

◆M-am prefăcut că mă prefac.

◆As cocar pe drum la deal [ocară țigănească].

◆Strada îngustă,
Numărul sub fustă.

◆Înainte de a citi această carte rog insistent cititorul să ia o piatră-n gură.

◆Ce, suntem câștigați la loz în plic?!

◆Îi intră toți în voie parcă-ar avea fundul uns cu miere!

◆Cu păr pe limbă.

◆Aici vreau să mă naști.

◆Nu scriu pentru bani ca...alții.

◆Nu loviți lumina!

◆Cu acest răspuns îți pun o serie de întrebări.

◆Cu umbra în spate.

◆Libertatea de a muri.

◆Când cineva își pierde numele, și-alege un pseudonim.

◆Toată viața toată.

◆Cine mă despartă.

◆Poemul se dă jos din carte.

◆Cerul de zbor al poetului este pământul țării.

◆Plopul cu un castron de stele în cap.

◆Sabia cu nasu-n sus.

◆Cu dureri în coate.

◆Dulceața lămâii.

◆Cuțite cu limba scoasă.

◆Metafore crude.

◆Zgomote liniștitoare.

◆Viitorul prezentului de ieri.

◆Vântul cu pelerina-i grea pășește ușor.

◆Soarele se-arată rece.

◆Am luat altitudine împotriva lui.

◆În conștiință de cauză.

◆Lebedele-s gâște bete pe lacul puturos de atâta stătut. Cioara e frumoasa neagră.

◆Copacul cu crengile lăsate ca de sâni.

◆Ești o regină
în buruieni.

◆- Mă atrage la mâncare gravitația stomacului.

◆Țepene flori.

◆Curaj la cap de suferință.

◆Păr de sârmă.

◆Albaștri, ca un cer murdar de nori.

◆Restaurantul „Cocoșul vesel” și-a deschis porțile într-o toaletă nouă!

◆Așa e șeful, scoate castanele din foc cu mâna altuia.

◆Când se suie în copac, trebuie să-i tai pomul cu totul ca să-l dobori.

◆Când plouă, plânge Dumnezeu.

◆Și soarele are pete.

◆Femeile sunt sensibile la celebritate!

◆Prezentul va fi mâine.

◆Spune NU doar acela care-l știe pe DA.

◆Obsesiile pot duce la acumulări și explozii.

◆Mașină chioară de-un far.

◆Directorul și-a schimbat ochelarii, va privi din alt punct de vedere.

◆S-a schimbat modificarea.

◆Unii omor „balena”, alții mor ca o „balenă”.

◆Nu frățește, ci jumi - juma să împărțim: eu fiind mai mare iau mai mult.

◆Din ermetismul cifrelor în ermetismul poeziei?

◆Încleștarea timpului. Poezia visează.

◆Timpul naște clipele, care cresc, devin ore, apoi ani, pe urmă secole ce înghit oameni.

◆S-au chinuit doi tați să-l facă pe copil.

◆Îți dau exemplu pe X. Îmi dai exemplu prost.

◆Balcon umplut cu soare.

◆Dacă i se sparge capul, face implozie.

◆E în pasă proastă.

◆Are complexe de superioritate.

◆- A zis că-mi dă în cap.
- A zis, dar nu ți-a dat.

◆Vezi care e mișcarea, de ce stă?

◆Simbioza a doi licheni și a două lichele.

◆Fracțiunea în care se petrecu infracțiunea.

◆Nu e rău, dar e prost pământul că îl ține.

◆O ceartă între X și Director; X a avut ultimul cuvânt: „da, să trăiți”!

◆Tovarășu Icsulescu.

◆Își băgă mâna până la cot în anus.

◆Rotunjimea sa.

◆Handicapatul locomotor care

și-a pierdut un cărucior.

◆Bolnav de inimă rea.

◆Dai un ban, dar știi că nu-l mai ai!

◆Trimiteți banii până-n fund la taxatoare!

◆Avem nasturi pentru dame cu două găuri.

◆Vizionăm meciul la radio.

◆I se umflă capul de atâtea informații.

◆- Sunt căsătorită cu un copil.
- Nu ești căsătorită cu un bărbat?

◆Are o culoare incoloră.

◆Tu, cel care urci, mai privește și-n urmă!

◆Țărâna timpului nostru.

◆Iepuraș, ce mai faci dragă?

◆O să-ți cadă ochii în gură și-o să privești printre dinți, când ai să vezi.

◆I-a dat o palmă morală.

◆Boală de gelozie.

◆Trage de patină, o lăbărțează.

◆Părul învie în vânt.

◆Una care a avortat: a născut prematur!

◆Mamele fără copii.

◆N-a făcut decât ca prostul cu măslina.

◆Vorbesc despre niște boarfe, boarfele dracu!

◆Tace ca în vreji.

◆Când două vecine se ceartă, celelalte îs la poartă să măture.

◆Nu-ți face ție asociere.

◆Mai e cineva fără bilet în fund?

◆I se amestecă ideile în cap când merge săltat.

◆Trage concluzia la etajul doi.

◆Rochie creață la... minte.

◆El nu cumpără țigări, fumează ALTORA
(pe-ale altora!)

◆*Veni, vidi, fugi*.

◆Unul, dacă e prea mare, are rău de altitudine.

◆Când a luat cuvântul X, s-a păstrat un moment de reculegere.

◆Guraleilor.

◆A terminat cu zece.
Cu zece minute mai devreme.

◆Cât îl țin curelele, ba nu, bretelele.

◆Ascult în timp ce dorm.

◆Asistă la propria-i înmormântare.

◆Spune și ce nu știe.

◆Ești mare dacă îi știi pe-i mici, căci pe-i mari îi știu toți.

◆Mare e grădina ta, Doamne, și ai uitat și poarta deschisă!

◆Discuții patente.

◆Unei cucoane cu perucă: dacă te mănâncă în cap, cum te scarpini? Dar dacă te mănâncă în fund?

◆Curățenie de lingi sare pe jos.

◆O juma' de chil de nas
are un nasol.

◆Cu răbdarea treci și marea,

dar cu răul nici pârăul.

◆Cine se grăbește nimic nu isprăvește.

◆X nu mai știa nici măcar să rezolve o ecuație diferențială cu derivate parțiale, nonliniară, de ordinul șapte. Uitase și înmulțirea de functori.

◆Asta e din cale-afară!

◆Cu cât scârțțț...

◆Călcate-ar pe limbă să te calce!

◆Nu faci din popă balerină.

◆Mai trag câte o dușcă de rachiu.

◆La dracu-n dinți.

◆Laudă-mă gură
Că ți-oi da friptură.

◆M-am făcut lenoasă.

◆Vui că au vacă de muls. Dar vaca nu mai dă lapte.

◆Ultimul jeg.

◆Zgubilitici.

◆Reciporc.

◆Du-te-n pușcărie!

◆Să nu stau la parter să-mi arunce pisica pe geam!

◆Țuica trage la pat!

◆Efect talismanic.

◆Mașcat.

◆Fată mare în urechi.

◆Sună ca la gară.

◆Hopa, hopa, antilopa.

◆De foame n-ai să mori.

◆E hâtră.

◆- Ești fată mare?
- Câteodată.

◆Nonsenzitivitate.

◆E drăcos!

◆Fără hodorogeală la cap.

◆Îți străluceau ochii.

◆Istoria ultimei sute de lei.

◆Stați așa, moșnegi.

◆Războiul celor două Sparte...

◆Femeia asta are pe cineva-n baie.

◆Morții stau în spatele pământului, ah, respirația le e tăiată de un fir de iarbă...

◆„Vă rog să-mi dați o pușcă și un tigru..."

◆Sunt pe tine ca pe butelie.

◆Din două cârpe nu faci rochie bună.

◆Aruncă afară măselele stricate.

◆Gură spartă.

◆Mâncarea venea în valuri.

◆Ne-am învățat pe greșelile dv..

◆Iese oul, sau încă nu iese?

◆Ori la bal, ori la spital.

◆Mi-am făcut-o eu cu mâna mea.

◆În fund la belca
[expresie din Basarabia].

◆Nici pește, nici carne.

◆Unde joacă moldovenii
Acolo pământul geme.

◆Burduhos.

◆L-a bălăcărit.

◆Japițe.

◆Tensiune și atențiune!

◆N-ai astâmpăr?
Parcă-ți trage cineva rugul prin fund!

◆Totul să fie cum nu trebuie.

◆Nu degeaba mi-a albit mie părul!

◆Am câteodată o forță de sparg munții în două.

◆E băgat în rahat până-n gât cu datoriile.

◆Demn de tot nerespectul.

◆Într-o seară era seară.

◆Cerul e jumătate roșu, jumătate verde, și un sfert violet.

◆O excepție excepțională.

◆De început ceea ce nu trebuie început.

◆Pentru baba surdă nu se trag clopotele de două ori.
Pentru clopotul surd nu se trage baba de două ori.

◆Nu umbla de-a dracului!

◆Mai aproape mi-e cămașa decât haina.

◆Mai aproape-s dinții ca părinții.

◆Nu dau cioara din mână pe vrabia de pe gard.

◆Băga-ți-aș sârmă-n nas.

◆Din coclauri.

◆Ca o năpârcă năpârlită.

◆Fierbe în suc propriu.

◆Mă cunoaște pe ochi.

◆Stimată babă.

◆El abia-și târâie vânturile.

◆Ce crezi, că eu stau pe uscat?

◆A avansat de nu-i adevărat.

◆Ai îmbârligat-o.

◆Amândoi sunt într-un cuib de cuc.

◆Sula, bade Ioane!

◆Scarpini mâța pe spinare.

◆Mi se lungiseră ochii aștep-tând.

◆Oameni amabili, fără mitocănie bucureșteană.

◆Toți smoliți.

◆Ca a cincea roată la căruță.

◆Vorbește mai cu perdea.

◆Te faci țâț.

◆Îi sclipeau ochii după băieți.

◆Fuge de X ca dracu de tămâie.

◆Vinoo, că nu mai pot...

◆Bă, taci dracu din gură!

◆Ce știe tot satul
Nu știe bărbatul.

◆- Împlinesc 60 de ani.
- Mulți inapoi!

◆Cu părul alb de oaie.

◆Bă duceți-vă dracu, eu-s mai român ca voi.

◆Stai mereu! Că te găsesc toate hălea!

◆Rămâi suflând în pumn.

◆A rămas cu buza umflată.

◆Păzește, că te prăpădește!

◆E rupt pe toate părțile.

◆Numai proștii n-au dușmani.

◆Nu se știe ca pământul!

◆Cine poate, oase roade
Cine nu, nici carne moale.

◆Ca să nu se creadă cumva ceva altceva.

◆Nu-mi stătea mintea la așa ceva.

◆I-a dat aia cu flit!

◆Vor să ia șapte piei de pe noi!

◆Las' că nu moare pământul!

◆E mai mare ca mine cu doi ani și mai prost.

◆Te faci că plouă.

◆Uite-așa o barbă-avea!
Și uite-așa o pieptăna!

◆Cu scârț la pantof!

◆Era prostul satului.

◆Cu pleoașca de cuvinte.

◆Pampilici cu pila lungă
Toți țiganii să-l ajungă.
Numai unul să rămâie
Să se facă praf tămâie.

◆O femeie care-și ucide masculul după ce a fost fecundată.

◆Să vezi ce-i fac!

◆Femeia se îmblânzește la pat.

◆Muncim ca animalele.

◆Ca să nu-mi mai răcesc gura de pomană.

◆Unde-l pui, acolo nu-l mai găsești.

◆Fiecare cu ce-l doare.

◆Mă prăpădeam de plăcere!

◆- Înțelegi?
- Nu.
- Foarte bine. Mai departe...

◆Și-a pus coada pe spinare și... dă-i drumu', nenică!

◆S-a băgat în nămol pân' la gât.

◆Se scaldă-n bani.

◆Aduni mere cu pere?

◆Frunză verde lobodă
Gura lumii slobodă.

◆Nu erau ciocum pumnum!

◆E de groază!

◆Trebuie să pună osul la treabă, că altfel nu mai merge.

◆E bine mersi tipa.

◆Avea o nevastăăă... s-o mănânci, așa de frumoasă!

◆Se îmburică la mine.

◆Am văzut-o beată când se ducea pe drum la deal...

◆Jocuri bizantine.

◆Să introbagi...

◆Frumoasăăă... de-ți bați copiii.

◆Bă, musiu!

◆Te iei după toți ciocănarii cu opt clase!

◆Mai are nas să dea ochi cu mine?!

◆Le-a schimbat-o dintr-o întorsătură de condei.

◆Asculți de toți cioflingarii!

◆Măi, fi-r-ar să fie!

◆Are cultură generală (de televizor).

◆Știi cum e un părinte!

◆Legătură părintească.

◆Îmi stă în gât.

◆Îi dă măciuci.

◆Dragă Dragule!

◆Parcă sunt fiartă.

◆- De ce?
- De peste hotare.

◆Dihanie păroasă.

◆Când îl văd... îmi vine să vomit.

◆Cioară vopsită.

◆Să orbesc că am frați și găuri în nas.

◆Te-aș lovi de te-ar apuca foamea-n aer.

◆Nu legea este dreptate, ci dreptatea este lege.

◆Dacă o fi adevărat ce minte ăsta!

◆Nu e frumoasă, dar are ceea ce-i trebuie unui bărbat.

◆Du-te-n paișpe!

◆Ești coate-goale, mațe-fripte!

◆E bucureșteancă din aia, țață!

◆Întrebări prostești!

◆Hai să mai fie și-un lup mâncat de oaie!

◆Îți dau un picior în demnitate.

◆Italianul: O femeie, când te saturi de ea, este ca o placă de patefon uzată.
Turcul: Nu, mai e bună: o întorci pe partea ailaltă.

◆Unui copil: Mă, mâțule...

◆Mi se-ncârligăne!

◆Slugă la zălugă!

◆Nu vă fie moale!

◆E supercalificată!

◆Ce matematică știe, ce-a uitat pisica!

◆Ai întrecut măsura!

◆Piciorușe muierușe.

◆Îl doare-n pălărie!

◆Broasca mică cască gura mare.

◆Hai să te-nvăț ce nu știu eu!

◆La dans sunt ca ursul la sport.

◆Mi-a mâncat ficații.

◆Numai cu o moarte-s dator.

◆M-am belit la pârvu!
Du-te-n pârva mă-tii!

◆De pe timpul lui Pazvante Chioru.

◆Nevastă-sa-i uzată ca drumul Orăzii.

◆Cere-i omului ce n-are.

◆Ce cultură? Pân-la laba gâștii!

◆La școală era bâtă cu ochi.

◆Mânca-ți-aș gălăgia!

◆Se uită la mine ca la o pagubă!

◆Vocalimbar.

◆Limbaj de asfalt.

◆Eu sunt politicos doamnă, și nu vă mai trimit la origine!

◆Câinele moare de turbare, și prostul de grija altuia.

◆Numai gândul mă măcina...

◆Nu mă trage ața.

◆Au impresia că în America umblă câinii cu chifla-n coadă.

◆- Cum le-au distrus?
- Cu încredere.

◆O matahală de muiere.
Un zdrahon de grăsime.

◆Te bat de calci cuie.

◆Te iau în tăbarcă.

◆Nu scriu... din greșeală!

◆Mi-a intrat la canțelarie.

◆Beat tren!

◆E veceu pe stradă.

◆Adică aia e lacul cu miere...

◆Ce ești ciocănar!

◆Vă culcați ca peștii unul lângă altul, claie peste grămadă.

◆A băgat cotite.

◆Boii de la bicicletă nu poate să mi-i ia.

◆Că nu mă dau balenă.

◆Ăștia muncesc cu cârca.

◆Trăiesc și nu trăiesc.

◆E casa cu fundu-n sus.

◆Să te văăăd, când mi-oi vedea eu ceafa.

◆Păzea bă, dau tătarii!

◆Cât ești în treabă,
Toți te-ntreabă.
Nu mai ești în treabă,
Nimeni nu te-ntreabă.

◆Arde gazul de pomană!

◆Se gată pe lângă tine, ridică coada... dacă ai bani.

◆Cine are urechi de auzit, să vadă.

◆Nici nu vrea s-audă!

◆Nu-și mai încape în pene de îngâmfat.

◆Filmul „Călugărul cu barabula-n ghips".

◆Umblă cu iordane.

◆Sunt imună la vânturile lui Florin.

◆Arată că există un dumnezeu pe lumea asta!

◆Paralizată de frică.

◆Celebritatea nu se împacă deloc cu familia.

◆El le știe pe toate, și pe cele pe care nu le știe.

◆Înjuram de-i găseau toți dracii!

◆Te-ai roșit pe bluză.

◆Noi nu vorbim englezește, noi traducem.

◆Du-te nene!

◆S-au independizat.

◆Există femei cărora nu le plac florile!

◆Doamne ajută cui sărută
Și sfințește cui iubește.

◆Punem calea la țară sau țara la cale?

◆Câteodată îți vine să-ți iei zilele.

◆Cuicuivase.

◆M-am belit la bocanci.

◆E băiat de asfalt.

◆Că nu-i de la momârlă.

◆Toți ne tragem de la talpa țării.

◆Fată ca o vacă și-l leapădă la gard.

◆Plânge râsul de astă vară!

◆Fiecare e cu treaba lui.

◆Să-i vezi ce se scuipă prin scrisori, dragăăă...

◆Un om așa bun că ți-ar da și cămașa de pe el.

◆Mi-a întors viața pe dos.

◆Să-mi faci frecție la piciorul de lemn!

◆În prezent sunt prea vesel ca să mă cert cu cineva.

◆Încurcă pământul degeaba.

◆Au luat-o-n nas de la X.

◆Copilu' e-nrăit...

◆Ce ricoșeu!

◆Un nesuferit mare.

◆El are o gamă foarte variată de înjurături.

◆Hai, nu zău?

◆E la o azvârlitură de băț.

◆Te iubesc la nebunie ca pe dracu la cutie!

◆Te iubesc de nu mai pot
Ca pe-un porc cu sârmă-n bot.

◆Ooo, ce picioare... îți vine s-o mănânci de fată!

◆Vagză cu cagne de pogc.

◆Că doar n-o să dansez în jurul lui.

◆Miros de pâclă.

◆Mi se părea mai urât ca-nainte.

◆Vorbeau niște cloțe -
Niște cloțe de fătuțe.

◆Vorbește cu X în vânturi.

◆Un negru fără dinți în gură.

◆Voi fi într-o stabilă instabilitate.

◆Când îmi vine pe chelie!

◆Au luptat ca proștii!

◆Din greșeală am nimerit-o bine.

◆Republica Smarandache.

◆Că nu moare pământul o zi, două!

◆Mamă, să fiu și-al dracu dacă nu...

◆Țipa ca din gură de șarpe!

◆Să n-audă pe cineva zicând ceva rău despre România.

◆Presiune și represiune.

◆Schilodu' dracu!

◆Ciorbă de bolovani.

◆Calitatea de proști.

◆Caută sămânță de scandal.

◆Ne facem de minune!

◆Crăp de sete.

◆Alergici la muncă.

◆Un prost deștept.

◆E om cu tichiuță.

◆Cine e-n dosul afacerii?

◆I s-a turnat ceva în ureche.

◆Așchimodie mică.

◆Nedrept de drept cunoscut.

◆Tot înainte spre înapoi.

◆O slugă cu vocație de stăpân.

◆Vai de cozorocul tău!

◆Până te ia dracul!

◆Vine baba la uluci!

◆Se luptă cu tembeliziunea.

◆Ce Irodu' mă-tii?!

◆Oi fi prost, dar nici bătut în cap.

◆O ploaie de mașini venea după mine!

◆Femeia nu concepe viața fără scandal: e ca un rău care vine înspumat.

◆Nenea Purrcell.

◆Bagă-ți mânuțele-n chiloți!

◆Intrăm fără să intrăm. Pătrundem fără să pătrundem.

◆Își pieptăna negrul din păr.

◆Își spăla sufletul de mine.

◆Acum îmi tremură buza.

◆Făceau refaceri.

◆Ucigă-l toaca.

◆Băga-te-aș pe unde ai ieșit!

◆Să te văd când mi-oi vedea eu ceafa fără oglindă.

◆Ducă-se în Palestina.

◆Ține-mi-l, Doamne, nu mi-l pierde!

◆Stai: mâinile sus, mofluz!

◆Babe cu pielea scoarță de copac pe picioare.

◆Furăciune pe furăciune.

◆Hegemonie în babilonie.

◆Cizmă și pizmă.

◆Armată de armate.

◆Pezevenchi la urechi.

◆Umblă hai-hui.

◆Dezertori nemuritori, nu eroi post-mortem.

◆Adevărata civilie e-n militărie.

◆Plebiscit ilicit.

◆Floarea soarelui își frânge gâtul.

◆Frunzele-mi împoaie capul.

◆Crengile îi dau peste bot.

◆Vântul atacă brutal cu mâini de metal.

◆Pomi cu branșarde pe mâneci.

◆Iarba dădea înapoi de frică.

◆Vântul m-a luat de gât.

◆Picăturile de rouă deschideau ochii în livadă.

◆Usturoiul râde pe sub mustăți.

◆Marcel și Marcelica,
Insul și insulica.

◆Simțea că-i fuge pământul de sub picioare.

◆Șmecherul cu capac.

◆O surpriză te bagă-n priză pe timp de criză.

◆Politică lașă în fașă.

◆Oile rătăcite se întorc la stână.

◆Abil și abomin-abil.

◆Adă de fațadă.

◆Rigidă și frigidă.

◆În gură și anvergură.

◆O țară dezțărată.

◆Scuti că mă plicti!

◆O flegmă cu apoftegmă.

◆Să știi să-ți momești adversarul.

◆Puțin câte puțin ajungi departe.

◆Lupii își pierd dinții, dar nu felul lor de a fi.

◆Vulpea păru-și schimbă, da' năravul ba.

◆Bărbatul în dragoste își pierde mândria și rațiunea.

◆Nu te aștepta la corectitudine, ci forțeaz-o.

◆O călugăriță fugită vorbește rău despre fosta ei mănăstire.

◆Un prost tăcut trece drept un înțelept.

◆Peștele e ucis de propria sa gură.

◆Cei mai periculoși oameni sunt reformatorii bogați și idealiștii săraci.

◆În țara promisiunilor mulți au murit de foame.

◆Femeile rezistă pentru a fi cucerite.

◆Nu te contrazice cu proștii.

◆Nu-ți forma părerea despre alții după ceea ce ți se spune.

◆Un general prost într-un post de comandă e mai bun decât doi generali buni în același post de comandă.

◆Nu fi prea familiar cu subordonații, că ți se suie-n cap.

◆Să critici în grup, nu individual, nerealizările.

◆Subordonații să-ți fie devotați.

◆Cine plătește bine e servit bine.

◆Singurul secret pe care-l păstrează o femeie este cel pe care nu-l știe.

◆Pregătirea e mama reușitei.

◆Banii sunt bineveniți chiar dintr-un sac murdar.

◆Nici un bărbat nu e atât de iubitor de virtuți, precum e iubitor de femei.

◆Fii sigur că tu controlezi organizația ta, ci nu cei pe care-i conduci.

◆Banul furat e de două ori mai dulce decât banul câștigat.

◆În orice afacere consideră ce-a fost înainte, și ce este după.

◆Cât mai puține reguli și caută să le încalci.

◆Cam 50% din timp salariații sunt ineficienți.

◆Când cineva lucrează prea mult peste normă dă de bănuit.

◆E normal să fii furat de către funcționarii tăi.

◆Când prinzi un hoț mare, dă-l exemplu în fața colectivului, și pedepsește-l.

◆Tehnica hărțuirii.

◆Pentru a da afară pe cineva din slujbă umilește-l în fața celorlalți.

◆Bunătatea înseamnă slăbiciune.

◆Nu lăsa nepedepsiți public pe trădători.

◆Problemele familiale pot duce la scăderea performanței.

◆Secretara ta te poate distruge mai ușor decât dușmanii tăi.

◆Uneori primești sfaturi proaste de la prieteni buni.

◆Singura persoană în care trebuie să ai încredere ești tu însuți.

◆Lumea aparține omului răbdător.

◆Gândește mult, vorbește puțin, scrie și mai puțin.

◆Jucând curat, pierzi.

◆Când vrei să lovești pe cineva, vezi să nu te lovești pe tine însuți.

◆Mai bine dușmanii tăi să creadă că ești nebun, decât rezonabil și rațional.

◆Oportunitatea naște hoți.

◆Nimic nu cântărește mai puțin decât o promisiune.

◆Cea mai bună apărare împotriva farsorului este farsa.

◆Unele înfrângeri sunt mai bune decât victoriile.

◆Nu da altora nici o atenționare.

◆Există și pierderi necesare.

◆Nu testa adâncimea râului cu ambele picioare.

◆Cei care nu pot fi vindecați trebuie suportați.

◆Necesitatea rupe orice legi.

◆Fă ce știi mai bine; copacii transplantați rar prosperă.

◆Lasă adversarii să te ajute.

◆Dacă nu poți învinge, fă ca prețul pe care-l plătește inamicul pentru victoria lui să fie exorbitant.

◆Forța și viclenia conduc la victorie.

◆Un om fără dușmani e un om fără calități.

◆Distrugeți inamicii să nu se poată răzbuna.

◆Descoperă-ți inamicii în locuri neașteptate: în tine însuți, în oamenii cei mai apropiați, în casa ta.

◆Cei mai periculoși inamici sunt oamenii nebuni.

◆Așteaptă-te la lucrurile cele mai rele din partea dușmanilor.

◆Cel care servește la doi stăpâni, minte unuia.

◆Chiar un șoarece are trei găuri de refugiu.

◆Dacă permiți dușmanilor sau prietenilor să se considere egalii tăi, imediat ei vor crede că sunt superiorii tăi.

◆Nu încerca să-ți schimbi dușmanii, ci să-i controlezi; află unde sunt, ce gândesc și ce cred.

◆După victorie nu te grăbi să-mpachetezi armele.

◆Promite puțin și dă mult.

◆Când ești supărat închide gura și deschide ochii.

◆Când faci un lucru fă-l perfect.

◆Fii flexibil.

◆Când trebuie să minți fii scurt.

◆Singurul mod de a păstra un secret este să nu zici nimic.

◆Să nu subestemezi inamicul.

◆Cioara care imită pescărușul se îneacă.

◆Să-ți poți ascunde înțelepciunea.

◆Adversarul tău nu e niciodată așa de puternic pe cât crezi tu.

◆Mai cârcotește el...

◆Troglodiți.

◆Calic de-un picior.

◆Așa ești borzâi...

◆Hârța mârța!

◆Ne-a suduit.

◆Urâtă ca noaptea.

◆Șfichi! cu coada peste nasul ei.

◆Și pe urmă să am hengemea?

◆Când mă vede fuge opărită.

◆Bărbații s-ar îneca la sânul femeilor.

◆Chestia cu trestia.

◆Șezi ca un mâț cu botul întins.

◆Emoții negative.

◆Eu în bărbați n-am încredere nici în somn.

◆De-a fir a păr.

◆Bătrâââն cât lumea.

◆Miorlăiturile de poezii pe care le publici.

◆Ce cauți tu pe dracu?!

◆Te-mpunge a râde?

◆Muncesc cu îndrăzneală și mănâncă cu scuteală.

◆După ce mi-ai făcut un complighiont.

◆Proastă de rage.

◆Om pierdut.

◆Avea slăbiciunea asta la femei.

◆Când îl vede fuge din ochii lui.

◆I-a făcut o nuntă de-a răsunat tot satul.

◆Casa aia veche, bătrânăăă, cade pe ei.

◆Le mai stupăresc pe-acasă.

◆Om așezat.

◆Te dai de rușine.

◆Să-mi facă vreo șotie.

◆Nici prea-prea, nici foarte-foarte.

◆Să tragem o băută.

◆Ce afacere, de-aia doi bani punga?

◆Ce-aveți voi cu omul dacă vrea să se spânzure, e dreptul lui!

◆Punctul de vedere al urechii.

◆Partea muierească.

◆Jumătate bleo și jumătate albastru.

◆Găina călcată de cocoș
pe din două.

◆Feștila mea a feștelit-o.

◆Se duce să dea gură nevestisii.

◆- E chel în cap.
- Că doar n-o fi în fund!
- De unde știi?!

◆Îmi spuse că X e plecat de acasă, nu mai este în viață.

◆Prozatorul (După ce descrie o lady): Am uitat să vă spun că poartă și lenjerie intimă, ca nu

cumva să-mi acuzați personajele de indecență.

◆- Dați-mi și mie o bucată de salam.
- Din fericire nu avem.

◆Datoria lui era să n-aibă nici o datorie.

◆Un detaliu al detaliului.

◆La umeri picioare.

◆Exoticul e cam esoteric.

◆- Ce dracu-o fi ăsta?
- E drac.

◆- Ce faci?
- Trăiesc.

◆Să mergi pe vas, să tragi pe nări praf de apă, mare, sare.

◆Prostăvănia.

◆O târfă care se lăsa violată și-n mormânt.

◆Femeia era multipară, în sensul că avea multe pere.

◆Pe Stan îl trimite la dracu, și pe Ispas la Paștele Cailor!

◆Degeaba învăța că nu se alegea cu nimic, ba s-a ales cu un reumatism articular.

◆Diferența dintre adevăr și neadevăr este minimă.

◆Torn o găleată de apă în soare.
Să-l mai sting.

◆Să trăiești o mie de ani și eu să ți-i număr.

◆Înțelegi dumneatu?

◆Te rog să auzi!

◆Magia magiei.

◆O presimțire nepresimțită.

◆Primatul nu primează în fața primarului.

◆Să înlăturăm deneînlăturatul.

◆Ideea de frumos e frumoasă, nu frumosul.

◆Nani, nani, moșul mamii.

◆Defectul defectelor.

◆Vag ca o mulțime fuzzy.

◆Ce gândește despre gândire.

◆Un verdict fără verdict.

◆Dă în ea ca să dea în mine.

◆Să anchetăm anchetele.

◆A ta pentru totdeauna nerecunoscătoare, Livia.

◆Suntem obligați să nu vă obligăm.

◆Să nu mă lași să comit fapte drepte.

◆Să explicăm explicația anterioară.

◆Religia este o formă materialistă pentru clerici.

◆Ce să fac? Păcatele mele!

◆Lui îi plac femeile numai la pat.

◆Când mă enervez câteodată îmi vine s-o iau pe pereți.

◆- Vă fac cinste cu un coniac. - Ba cred că ne faci rușine.

◆Vorbește câte în lună și stele.

◆A uitat să se scoale.

◆Mi-e silă de silă.

◆Stă cu dinții beliți la soare.

◆Eu ți-am promis că nu-ți voi promite nimic.

◆Un pictor restaurator de antichități moderne.

◆Urmașii au lăsat urme în opera sa.

◆Povestea poveștilor.

◆Perfectibilitatea omului imperfectibil.

◆Bă, da io stau aici de prost?

◆Vorbește verzi și uscate.

◆Unde dai, nu unde crapă.

◆Unde nu-i cap, vai de picioare.

◆Tot învățatul și-are dezmăț.

◆Să fii cât de sărac, numai să ai bani mulți.

◆Scapi de-un drac și dai peste altul.

◆Rău cu rău, dar mai rău fără rău.

◆Mi s-au aprins călcâiele de dorul tău.

◆Îmi vorbești una de la răsărit și alta de la asfințit.

◆În față miere și în dos fiere.

◆Îl iubește ca sarea-n ochi.

◆Fuge de-i sfârâie călcâiele.

◆Îl duce de nas.

◆L-a aruncat afară ca pe o măsea stricată.

◆Cu vârf și îndesat.

◆Nu mai ține vrăjeala.

◆Să râzi cu fesele, nu alta.

◆Îți pălesc unaa, de nu te vezi!

◆Fură pe ruptelea.

◆I-a bătut de i-a ascultat cu urechea.

◆Curviștină.

◆Nu știu care-s boii aia de

mănâncă rahat cu gura până la urechi.

♦O viață are omul, și-o gaură-n dos.

♦Râzi, bogaboanțo!

♦Rămâi drâmboit pe buze.

♦S-a ținut de câra lor.

♦Că i-am făcut toate hatârurile.

♦Un rahat în ploaie.

♦S-o chemi la pomana porcului.

♦Să pună bota pe ea.

♦Are buba ei neagră.

♦Fiecare cu patarama lui.

♦Nu obține viza cât e cucu.

♦I-a dat cu piciorul.

♦Lăcomia de dureri de burtă.

♦- Te pusăși la șef în buzunar.
- Nici măcar buzunare n-are la șorț.

♦Ne fraieriți.

♦Trage mâța de coadă.

♦I-a băgat-o pe aia pe gât.

♦Se dădea la mine!

♦Pentru o jumară de slănină.

♦Cum îl taie capul.

♦Am nasul îmbuteliat.

♦Voi sunteți de unde și-a rupt foamea gâtul.

♦E băiat bun că se culcă devreme și bea apă dimineața.

♦Să crești mare-n salariu.

♦Dacă vrei să nu se facă nimic, angajează mulți, și pe toți pune-i șefi.

◆Cu ochii înroșiți, bronzați de soare.

◆Adună-ți gândurile risipite prin nisip.

◆Durerea dorului, gândului fără tăcere.

◆Împăcăciunea nopții.

◆Să-ți alegi o moarte care îți place.

◆Sunt totul un gând.

◆Cugetări degerate.

◆Îmbătat de vise.

◆Trupul se cunună cu fusta.

◆Ești o boală în sufletul meu.

◆M-am culcat singur, cu mine în gând.

◆Știi cum te aruncă el: ca pe clătită, te aruncă-n sus, și iar te prinde, te întoarce pe dos.

◆Băutura pe toți îi amețește și îi aduce la același numitor.

◆Femeia-i o problemă care nu rămâne în picioare.

◆Te dor creierii de atâta gândire.

◆X își ciocnește ouăle.

◆Nu cumpăr cărți de la anticariat că sunt cu microbi pe ele.

◆S-a făcut zob.

◆Mă durea capul de simțeam că explodează.

◆Își toarnă benzină în cap.

◆Ochii au văzut, ochii au sărit.

◆S-a întors piramida cu vârful în jos.

◆Vax albina.

◆Ce te smocinești așa.

◆Dumnezeul ăsta e capricios.

◆Unu și cu una fac trei.

◆A avut inundație de la beție.

◆Deschide la mijloc.

◆Nu știu cum, dar azi am reușit să sparg ceasul.

◆La spitalul de glumeți.

◆Ia-o așa mai pe șest, să nu știe nimeni.

◆Mânjit de soarele dimineții.

◆Și pușcăria e făcută tot pentru oameni.

◆Omu-i călător pe pământ.

◆De ce îl bați, de-aia nu e cuminte.

◆La festivitatea de înmânare a doliilor.

◆Automobilul învie.

◆Un soare cu barba de raze.

◆Sunt majore, vaccinate.

◆Nimic nu e perfect pe lumea asta.

◆Ține la X cum ține cucul la ou.

◆I s-a ridicat ultimul cap.

◆Părul ondulat îți face mintea creață.

◆Nu cântă cocoșul meu pe gardul lor.

◆Am venit să închid noaptea într-o dimineață.

◆Fiecare-și dorește ce n-are.

◆Dacă atâta știe, atâta știe.

◆Cât e ceasul? Doi jumate.

◆O draga mea, ca o stea
cu coadă.

◆Și ochii tăi miopi în dragoste.

◆Chipul tău de trandafir
pălit.

◆(Un alt nonpoem:)
Iubita mea cu ochii verzi
de sticlă,
cu părul negru-lung
de cucuvea,
cu sânii de înțepi
ca o urzică,
Iubita mea, ce sentimente mici
fardate înapoia ta
de păsărică.

◆În părul tău s-ar fi jucat furtuna.

◆Căciula-i bandajase capul.

◆Idolul meu
de piatră.

◆Garoafe violate.

◆Stele golașe.

◆Ceasuri ruginite.

◆Îți vopsești sentimentele pe dinafară.

◆Iubita mea necunoscută
ce mi te ființezi într-o ecuație
totdeauna fără soluție.

◆Te lasă rece
cum pe mine paltonul
cel fără de nasturi.

◆Ne ungeam sufletele cu tot felul de alifiuri.

◆Toată viața ai băut,
ca pe o licoare, liniștea mea.

◆Pentru unii cântă cucul, pentru alții cucuvelele.

◆Prietenul bun anevoie se cunoaște.

◆Inima făcut-a bătături de atâta dragoste.

◆Lăptos nămol.

◆A bătut la ea, ca la fasole uscată.

◆O femeie care iese din ea afară, dă peste ea.

◆Flori sfidătoare, naive.

◆Culmea matematicii: să te culci între două necunoscute și să nu rezolvi nici una.

◆Ne apucăm de membrul drept, introducem întregul în fracție, scoatem numitorul comun.

◆Presară flori în istorie.

◆Îmi potrivesc ceasul după soare.

◆Frunze ude de săruturi.

◆Iubita - o floare care nu s-a deschis încă.

◆Poartă a istoriei.

◆Timpul urcă.

◆Raze curate.

◆Întotdeauna omului îi place ce n-are, și să facă ceea ce nu poate.

◆Morții au fost de vină, că nu trebuiau să moară.

◆Miroase a cavou.

◆Nea zăpadă ăsta!

◆Umple cu gol.

◆Se poartă cubismul ca să-ți faci capul pătrat.

◆Moartea râdea de noi.

◆S-au lungit în așteptare.

◆Își spală chipul în oglindă.

◆Inundat de lumină.

◆Ideea e bătută în cuie.

◆E băiat inteligent, dar în lucrarea asta nu prea-și folosește inteligența.

◆Am murit în mine.

◆Durere ascuțită.

◆Așa de rece mă lasă lucrurile astea, că mă tem să nu îngheț.

◆Să vezi ce varietăți le-a făcut ălora.

◆A zis un daaa până la pământ.

◆E cam întoarsă pe dos.

◆E cam mult omul.

◆Îmbracă istoria în aur.

◆S-a legat la cap cu un batic de jale.

◆Aruncau cu vorbe pe lângă mine... care se apropiau, păreau că mă ating, dar se depărtau; mă simțeam într-un cerc, iar cuvintele când se întindeau precum o spirală, bumerang înspre mine, ca apoi să revină încordate la loc...

◆Mută istoria în viitor.

◆Versuri rupte, frânte.

◆Liniște ruginită.

◆Când se enerva nu mai nimerea cuvintele.

◆A băut câteva pahare cu vin și alea îndoite cu apă minerală.

◆Mergea flegmatic, aruncând câte un bună ziua încolo și încoace.

◆Rușii scriu cu litere întoarse pe dos.

◆Vreau să lepăd de pe mine halatul mediocrității.

◆Se-neacă-n alcool.

◆A făcut ochi.

◆Televizor surd și orb.

◆El ce să mai tundă, dimineața se piaptănă cu prosopul.

◆O roșmelie.

◆S-a sculat cu fața la cearceaf.

◆Se-aud voci bete.

◆Îl îmbolnăvește gândul.

◆Am pus în mine.

◆M-am umplut de plâns.

◆Viața mea e ca un lanț de greșeli, chiar nașterea mea e o greșeală.

◆Îți înnoadă urechile în categorii și functori.

◆Lucru atacabil.

◆Se repetă poezia.

◆Vocea mea nu pătrunde în reviste...

◆Dacă n-a avut cine să-mi descuie capul, să mă îndrume.

◆Mi se deschise o idee.

◆Aveam bucurie și nu aveam căruță.

◆Se cam joacă cu paharul.

◆Hai să te duc acasă cu autopasul.

◆Este sub formă de grămadă.

◆Are o facultate, dar îi lipsește facultatea mintală.

◆- Am și un copil.
- Mulți înainte!

◆Îl pune șef de atelier. Ba de atelaj.

◆O reuniune de oameni mari = Careu de ași.

◆Caloriferele în răcire, ca și vremea.

◆Da, sunt unii cu capul din soare.

◆Ce, n-are voie omul să fie prost?

◆- N-am emoții.
- Îți dau eu!

◆A tras semnalul de alarmă.

◆A plecat cu capul între urechi.

◆Mai mult se joacă, nu joacă.

◆(La un miros pestilențial:)
Simt adieri de la Sinaia(!)

◆Ai scos o pasăre din gură.

◆Ziariștii ăștia sunt ca muștele.

◆Femeia este o ecuație de nu știu ce grad cu nu știu câte necunoscute. Degeaba încerci să afli gradul și numărul necunoscutelor, dacă nu rezolvi ecuația.

◆Acuzată de port ilegal de sex.

◆O secretară bună zice: „Bună dimineața, tovarășe director”, o secretară foarte bună zice: „S-a făcut dimineață, tov. director”.

◆Dacă ar cădea și Dâmbovița s-ar polua și apa.

◆(Din caietul de sarcini al funcționarei:)
Sarcină normală, pe care am terminat-o înainte de termen.

◆La oricine găsești și defecte și calități.

◆Ție nu ți-e rușine când le citești?

◆Aștept la cotitură.

◆Dacă prea plinul din tine dă afară.

◆Să întindă timpul.

◆Vorbeam de lup și... porcul la ușă.

◆Femeia te ridică, femeia te coboară, femeia îți dă viață și tot ea te omoară.

◆Îți dau și mâinile mele să le speli.

◆Mie-mi spui, ce frig e afară?!

◆Să se facă lumină.

◆Ești nărăvașă.

◆Judecăm la rece.

◆Vreme de făcut copii.

◆X face contrabandă cu izmene.

◆Răscrucea vieții poate duce la cruce.

◆Era inapt pentru facultate.

◆Scribălău.
(L-au prins și i-au pus cravată)

◆Drepturile sunt întotdeauna cunoscute din data concepției.

◆Ești coada calului.

◆Viața e o sală mare în care plătești pentru a audia armonia din afară, dacă nu, îți asculți corzile suferinței.

◆Trecutul unui râu e sus, iar viitorul jos.

◆X îi răscolește pe toți.

◆Cu cât ești apostrofat mai tare și mai mult, cu atât îți crește valoarea.

◆Oamenii mari au de unde să cadă, dar cei mici n-au de unde să se ridice.

◆O discuție ca de la om la uniformă.

◆Fiecare religie cu zeul ei.

◆L-a lăsat în durerea lui.

◆S-a îmbolnăvit cu folos.

◆Se dă la el.

◆Unui om mare lumea i se pare mică.

◆E bine legat.

◆Flori târâtoare.

◆Mai înveți cal bătrân.

◆Nu-i nevoie să mă insulți.

◆Din vorbă-n vorbă ajunseră la conversație.

◆Ferestre selenare.

◆Pentru unii cântă toți cucii din țară, pentru alții nici unul.

◆Nu mi-e frig pentru că sunt veselă.

◆Îmi îngheață mintea numai când te aud.

◆Tremuri subțire.

◆Pentru unii mumă, pentru alții ciumă.

◆A trimis-o să-și dea jos rochia. Bineînțeles, să-și ia alta.

◆Perie un om.

◆Mi-e foame!

◆Ține de frig.

◆Caloriferele astea sunt legate la climă.

◆Se ținea în umbră.

◆Dau din el grămezi, grămezi.

◆Ideea este doar demnă de luat în seamă.

◆Din principiu nu mă împrumut că nu mă simt bine.

◆Persoană redusă la absurd.

◆O neînțelegere superioară.

◆Dacă eu nu sunt potrivit pentru tine, nici tu nu ești pentru mine.

◆Pleacă să aibă de unde se-ntoarce.

◆Mi se dezgheață nasul și începe să curgă.

◆Lumina mă inundă și nu mai văd nimic.

◆Fiecare are impresia că doar el e deștept, iar ceilalți înguști.

◆S-a crăpat cerul.

◆Nu-mi place frumoasa asta cu breton, nici dacă m-ai omorî. Parcă e o capră.

◆Vorbește citeț!

◆Mă țînui să iau și uitai..

◆Publicată așa, ca să rămână în anale.

◆Băgător de seamă.

◆L-a făcut cnocaut.

◆O voce blondă.

◆S-o faci mare pe aia mică.

◆Nu-i aruncași și tu o pastilă.

◆Cum mai stai cu mălaiul?

◆Care e sfârâiala?

◆Hrana spiritului.

◆Cu pălăria pe moț.

◆Trebuie să te bați ca să iei dreptul.

◆A-l călca pe coadă.

◆Nu știe să se bată, dar știe să înjure.

◆Făcea săpături.

◆Nae e cam fiert.

◆În fața morții oamenii nu mai sunt frați.

◆Ai venit cam devreme pentru după amiază și cam târziu pentru dimineață.

◆Găina bătrână face ciorba bună.

◆Pe șifonier anunțul „Aici nu se fumează!”
- Da ce, eu fumez pe șifonier?

◆Economie de energie.

◆Sunt prea sărac pentru a mă îmbrăca ieftin
[proverb englez].

◆Nea Gică, lasă-te pe ea.

◆Cântă: „Sunt un câine vagabond!”

◆ Nu că se simți prost, dar chiar fu.

◆Ceasul tău merge cu 24 de ore mai înainte.

◆O actriță care joacă rolul unei actrițe.

◆Dulce, dulce, dar te duce.

◆Ai intrat pe altă ușă.

◆E parașutistă. Îți cade în casă.

◆Jucării pentru copii cu arcuri.

◆Mai slăbește-mă cu prostiile...

◆Ciorapi pentru copii vătuiți.

◆N-are nici un rost să dai lecții unui om bătrân.

◆Unei femei nu-i place să știe că alta a fost iubită mai mult.

◆E o știință să știi să-ți dozezi succesul.

◆Dacă apari prea des, plictisești.

◆Unii își petrec viața doar cu vorbe.

◆Omul nerealizat se apucă de băutură.

◆Inginerii sunt ultimii matematicieni.

◆Întotdeauna să pui înainte răul.

◆Un cerc, mângâiat pe toate părțile, devine vicios.

◆Au niște păreeeri despre eel...

◆Să-l vezi într-o cădere liberă (de la etajul 7).

◆Veni cu borfetul aici.

◆Lupți cu armele lor și devii ca ei.

◆Nu e cu mult mai înalt ca mine, îi ajung până în umăr.

◆Mai scuturarăm niște paie de pe el.

◆Cauți dreptate și intri în păcat.

◆Toate drumurile duc spre stele.

◆Aducem jertfe aștrilor zilei.

◆Are o prostie contagioasă.

◆Prost, dar șef.

◆Galerie = Urlătoare unde se adună toți chibițiii.

◆A făcut o greșeală: n-a pus virgula unde trebuie și l-au pus alții între paranteze.

◆Ce fardată, că era mascată. Trebuia s-o speli ca s-o vezi la față.

◆(Când se dă ora exactă:) Clocește de trei.

◆Blugii țipă pe el.

◆Taci și sapă.

◆Cum îi înveți, așa îi ai.

◆Te simți și rău când ești prost.

◆Salve! Bomba zilei.

◆Nădragii îi crăpau pe fese.

◆Se uită la mine ca la o savarină.

◆Mască cu nas de porc, ca un drăcușor.

◆Prima minciună pe care o spune copilul: ta-ta.

◆Bancuri fără perdea.

◆De ce se duc femeile la mare? Să se ultravioleze.

◆- Am niște colege care toată ziua: toca, toca....
- De ce nu le zici și tu: „Tocatul interzis!"

◆Lucrează în draci.

◆- Ce nas ai!

◆Citește două cărți de vizită.

◆Lovitură de stat.
Stat major.

◆Unt de lemn, adică unt făcut din copac.

◆Dă ochii cu ei.

◆Nu-i ajung la nas.

◆Dragoste la prima vedere și prim adulter.

◆Ce-o fi de capul lui?

◆Pur sânge impur.

◆Papură Vodă umblă prin stuf.

◆Bonuri de dezordine.

◆Număr matricol.

◆Nu atingeți. Pericol de moarte!

◆Intrarea interzisă!

◆Fumatul oprit.

◆Cartea de rugăciuni.

◆Luați bilete pe gratis de la casă.

◆Se face că te vede și că nu te vede.

◆Se freacă la ochi(an).

◆Muncește cu mânile în buzunar.

◆Și-o face cu mâna lui
și cu șurubelnița.

◆Sta întins pe spate
cu fața.

◆În pas de defilare pe loc repaus.

◆Luat peste picior
ul de la canapea.

◆Date pe apucate.

◆Sufletul lui Adam
și-al lui Sfântu Petru!

◆Na-ți-o frântă că ți-am dres-o.

◆În România (de fapt, pe tot globul) s-au format găști literare, artistice, și chiar științifice, iar criticii, eseiștii, publiciștii interpretează totul din punct de vedere politic, ideologic, și mai ales de gașcă. Mafii literare, artistice, științifice, etnice etc. Dacă faci parte dintr-o grupare, te înjură ceilalți. Așadar, cel mai bine e să nu te înrolezi cu nimeni, și-atunci te înjură toți (!)

◆Acesta este sfârșitul... fără sfârșit...

„Dacă vorbiţi serios, vă bateţi joc de mine.
Dacă nu vorbiţi serios, vă bateţi şi mai rău joc de mine!

Unui scriitoraş:
Dacă n-are ce face, scrie. Dar culmea-i că pretinde să fie şi citit!

Sau tocmai asta e legătura:
că nu au nici o legătură...”

Florentin Smarandache

ISBN: 973-8477-05-0